

1719

De B. si Janes

o manne

Mil

Milve May

May

Place

De B. si Janes

Pasion

to je

Pepisovanje

ed

Terpenja.

Jesusa Kristusa

ino

Njegove shalostne

Matere

Marie Devize.

Ta Pasjen je wenka
uset is taisteh Bukov
kateri se imenujejo
Kristusevo shiolenja
ali Kriste Leben Buk
ino vedrick dane od
Kudreja Shusterja
Drabosnika eniga
poreedniga Taura
u Koretane

M. D. C. C. C. X. I.

Predgovor

Andrehtlivi Kristjani, radi spre-
 mishlugeje, to terpljenja, Jesusa =
 Kristusa, našiga Gospoda, ino
 Svclizharja, takó se tudi spro-
 dobi, de mi tu terpljenja, Ma-
 tere Bostije Marie Devize pred
 ozki postavimo?

Berimo tudi to radi, kir je ona tu-
 di velikó is svojem zartanem
 Sinam Jesusam shalosti, ino stra-
 hu preterpela; ja ona je otla
 is fraj vole nameste našiga
 Odreshenika, sã nas Greshniké

Nje dushe nebesthimo Ozhelu
gor ofrat.

Kraj je ona njega prosila, de bi bila
le mogla nameste njega umrete;
ino nas od pogubljenja odveshiti;
ona je tudi kotker stoji pisano, sa
nas neusmilene martre preterpela.

Dokler je ta skhalostna Mati
Boshja, se je tudi sama pertoshi-
la, per s^c Brigiti: de se tako
malo ludi na svetu snajde, kate-
ri bi moja skhalost ino terplenje k:
serzu shle.

Enkrat je ona rekla, jest vidim
pro zelim sveti, na use ludi
pa njih vendar tako malo najdem,

3

Katerem bi moje grenkusti hi-
serzu shle, ino de bi se njim
prav smilile.

Tajmastri nam velko ushakov
naprej postavijo, Mater Bosh-
jo zhasliti, ino sa lubo imeti, od
katere telco dobrot pride, ino
ino telho gnad prejmemo. Tu je
sem Kristus S. Feroniki po-
vedav: rehozki, ti moja luba
perjateljca, ti imash vedeti use.

Grenkusti, noj sovse, katere je mo-
ja zartana Abati Maria De-
viza, per moji martri, ino smerti
prelita; de so meni sizer dopad-
live, al vender hi jesth do mo-
je Abatere, eno preserzhno lubesen
mam.

4. Govišno, de je meni she bol do-
padlive, tu premishluvanjenji
terplenja, ino shalosti, kateri je
ena per moji martri, ino smerti
prestala, no preterpela; Kiri je
povsod sama č prizho smimi
bila, de je vidla ino slishala.

Ta soči zerkovni Uzheniki
Bernard, da nam sasteroti,
od Materie Boshje, kir om
pravi tako is objokanimi ozh-
ni, de bi mi lih kâmenitne ino
shelesne Serzn imeli, tahi de
če se she vender, nashe Serze
imele omezhit, de bi se Maria
nam upmlila.

5
Križ je ta sveti Ignazius en poseb-
ni perjatev, Matere Boshje od
mladosti u Serzi imev utiffjeno ta
te shalostne Matere Boshje; on je
ves zhas imev umisleh, kakër de bi
biv pred sabo videv ta sveti Križ?

Glih pod Križham pah Mario,
katera deršhi na krili mertviga
Jesusa; Marii se je S. Ignazius
uselej perporozhiv mo per nji usely
pomozh ishav, on je sam spresuad,
de ga Maria varje predusem
hudem.

Moj Krištjan, lej kaj je entirat
nash Isvelizhar Sveti Brigeti,
rehov; de ona sa nje saskluskon-
je bomogla she vezhi nadloge

6.

Prestati, ona je pa savolo nji
zhloveshke slabosti sherbela, ha-
ko bi mogla prestati.

Nash Msvelizhar je pa njo unad-
logah troshitav, mo njo svojo pored-
nizo pred postavio, mo je djau kni,
al bosh ti vezhi teshave, ina Tiviske
imela, tako pojedi mojo shalostano
Mater prosit

Ona bode tebi pomagala, mo tako
en usaki katiri; ima proti moji
shalostini Materi eno pravo
Andokt, mo eno usmileno Serze,
en tabi zhlovek je srezhen, natem
me na unim svetu. Amem?

Pasion

Na velikó Sredo usame Maria
 Jesusa samiga nastran u' eno Kam=
 ro mo sezgine njemu svojo velké nad=
 loge mo shalest toshiti. Kir sta pati
 ona bla ukúpej sedela, pravi ta
 shalostna hi ^{matí} njemu: oh! moj pre=
 lubesniwi Sin.

Velkó shalesti, mo grenkósti sem
 jest stabo shi preterpela, kir sim
 stabo u' Egibt rashala, helkó stra=
 hu in mrasa, mo na usem pomankan=
 ji, ja u' porodu kir nisem mogla
 erperg dobiti savelo ta?

Prastam jest, de ti kina bosh moje
 preshnje dov. udariv, kir si moj

Lubi Sin, ino jest tvoja prava
 Mati, sato ozhem jest slabo serzh-
 no, hoher is' mojem Bogam govo-
 riti, ino tebe lepo sa eno vezh prositi.

Saj ti vesth, pravi Jesus k' Marii:
 oh! moja zartana Mati, jes' fem
 uselej proti tebi eno otroshko lube-
 sen imeo, satu povej kaj je tvoja
 prestupja, ino jes' tebi naborn dov
 udariv, ako ni zhres' volo moji-
 ya Ozheta.

Ti si moj samizhni Sin, pravi
 Maria k' nimu, pa jest tudi tu
 dobro vim, de si ti le od Boga
 Ozheta poslan, satu de bi jemov
 ta svet odrestiti, jes' tu dobro vim,

9.
Saj so ti Preroki shin Jevgo
zajta prej prerokovali, de se tu
slaus tvoje terplonje, mo Smerit
sgoditi more.

Uim use to, pravi Maria k'nji-
mu, pa jest tega zhasa nevem, ka-
der se boele use to sgodile, hir pak?
jest she sdej slishem in videm, de se
Judje she bol nate jesni, sato se
jest sdej mozhno flu bojim, de bi
Judje tebe naujeli, poprej, kotker de
bi jest svedela.

Boelem use popred tebi povedav,
moja prescrzhna Abati, pravi Kri-
stus k: Marii, ti bedesh use po-
pred od mene svedela. Jest se pa

No bojim, de ti meni nabesh oteu
povedati, pravi maria k' njemu,
kiv se besh bau, de be se jest pre-
vezh na ustrašila,

Sagvishno pravi Kristus k' Ma-
rii, jest tebe nijem oteu povedati;
luba moja Mati, poleg jest vim,
de bi se bila ti silno ustrašila,
ino bi bila nasgruntano shalost-
na, pa fedaj je ta zajt pershev,
de bom tebi povedav, ino bo tu-
prerokevanje Simeona nad tabo-
deporjene, prosim pak te, k'na bo-
di shalostna prevezh.

Ba natu pravi Maria: oh! ti
mej prelubesnivi sin, de bi glih bres-
meje ferzhne shalosti nabodo prest-
lo, de vender prosim de ti mene

11

Ušec povest, pelej jest minimum
de bo en traskt mojiga Serza, kader
com jest te svedla, kaj bodesh ti ter-
per, mo hokū tedaj ti pojde.

Zat je tukaj, luba moja mati, de bo-
dem tebi use povedav: oh! luba moja
Mati, kaj smo mi sa eno velko veselje
vesele nad saboj imeli, al fedaj se bo
use nashe vesele u shalost mo u gren-
kūsti spreoberjeno: oh! Bog kakū se je
razh ta zartana Mati natu ustrashila.

Kndoklivi, sdej sazhne Kristus, Ma-
riji spojo terplenje oelkrivati, mo pravi
h nji: jest nebom dalaj per tebi hoker
dones mo jutre: jutre vezher bodem
jest od tebe slovo usev, mo tebi leh-
ko nozh veshu, mo moja dusha bo
shalostna do smerti.

Bedem u prizheozhi nozhi ujet,
 od teh neusmilehkih Judov, ino oni
 bodo mene svesali, ino is velkimi
 bojam no spotam, po mesti, od oni-
 ga do drugiga. Prihterja pelali,
 ino me bodo neusmilono gajshlali?

Kristus pravi hi Marii oni
 boje is eno ternjavo. Kirona mene
 kironali, ino is velkim spotam na
 Goro - Kolesaric u lehli, ino tam-
 kaj ufredi dveh resbojnikov na en
 Kristu peribili, ino tamkaj mene
 she na Kristi sashpotvali, ino
 potem umorili.

Devizi Marii pak gregote
 besede glaboko userze, ino ha-
 hu -

Je Maria skalestna tam prednjim
 stala utemu, hir je Kristus to
 govoriv, se je Maria na usih nji
 glidah tresla.

Ena taka skalest je to zartano
 Mater popadla, hohier de bi biv
 en oster nesh shus nji Serze shov,
 en tak strah je Mario obshov,
 de se je u nji tu Serze treslo,
 ino potem tako.

Telik obnemagan stoji Kristus pred
 Mario, hir vidi, de je Maria taku
 slu skalestna ino is sovsmi ozhmi
 nji tako govori: Ah! moja preser-
 na ino lubesniva Mati! sahaj si
 ti taku slu skalestna al ti tedaj

Nozhesh de bi jest ta Tielh piw.

Glej moja lubesniva Mati to ja ti -
sti Tielh, kateriga je meni moj
lubesnivi Ozha poslav, al tebe to
ne dopade, hãr mojemu Ozhetu
dopade. oh! Podaj se uto volo
beskjo, in terpi spoter-peshlivosti
hãr ozha zhres najo poslav bode;
de bode njegova vela dopovni -
la.

Grenki pridejo Marii te besede
naprej, al vendar pravi ta ska -
lostna Mati? oh! moj prelu -
besnivi ino zartani Sin, kako
je meni mogoške se od joha
sdershati de sim jest glik to vo -
lo tvojga Ozheta zafidna,

Sim vender le jest tvoja prava
Mati.

Ino sim tebe devet Mesenzov pod
mojim devistnim Serzam nosila: oh!
ti moj prelubesnivi Jesus: oh! ti
moj zartani Sin, desim jes ta den
doskevela, hir bedesh ti utahie mar-
tru peshev.

Kaj ja meni storiti: oh! Jes uboga
Mati, takó bedem jest mogla use to
prestasti, nad mojim lubesnivim ino
zartanim Sinam, hir bedem mogla
videti, njegovo preusveto glavo stern-
jam prebodeno, to sveto lize resten-
gano, no sapluvano, ino ta svete
Mste restepene no pluvane.

Lubeson je velika mojga zarta-
nega Sina, proti temu zhlवेश
tvo,

16.

Al moja skaloost no grenkost
je she veliko vezhi: oh! oh!
Kakobodem mogla videti, tvoje
preusveto Telo use restepeno,
ino te poklevne roke ino noge,
is debelami skreblami na Trish
perbite.

Moj isvoleni ino yartani Sin:
oh! Moj lubesnivi Jesus, de,
bodesh meger ti eno tako spot
live ino grenko smert stereti:
oh! Meni uboga shena: oh!
meni uboga skaloostna Mati: oh!
haj sa eno terpslenje sin jest se-
dej pershla: oh! haj sa eno
skaloosten zhas sin jas doshela,
Matem she ni dovol ta skaloost
na Deviza Maria, shevezh

Se perteski, de se nji zartani
 Sin mora nje ured nile jehati;
 ja ta zartani ~~sta~~ Jesus bio rad
 nju treshtav, al on je bio sam ta =
 ho reven mo shalosten, de pred
 joham ni mego obene besede
 sgo veriti.

Oh! Jesus: oh! Maria, kaj sta
 vidva sa eno grenkost terpela,
 hir sta usupej stala, pravi Jesus
 h Marii: oh: moja preserztna mo
 lubesniva Mati, nehar vender
 tako slo ne jekaj, pole ti stvojen
 joham moje shalost gmerask.

Pole jest inam tako sadosti terplen =
 ja! shos tvoj jeh ti meni she vezhi
 shalost storish, mo tvoje besede
 prebodejo moje Serze.

Natu pravi ta zartana ino
 skalostna Mاتي: oh! moj pre-
 ljubesnivi ino zartani Sin, meni
 je skov, da jest tvojo skalost
 gmeram, al meni vendar ni
 mogezke se od joha sdershati.

Tumej je ta visoko skalostna
 ino objehana Mاتي to sgovorila
 je rekla njemu: oh! moj zarta-
 ni in ljubesnivi Sin, jest se
 nabom popred potroshtala,
 da ti mene eno prostnje usli-
 shish, sa katero bom jest tebe
 prosila, pole moj Jesus moje
 Serze je is velkoj skalostje
 napoojeno.

Presnizhno de Josimau, jest sin
 usclej tvoje vole deporniv

Pravi Jesus h. Marii, satu povč.¹⁹
oh! moja zartana mati, kaj je tvoja
priestnja; aku ni zhrvs volo mejiga
Ozheta, tako bedem tebe uslishao
kar pogerash, mo bo tebi dane.

Soosini ozhmi pravi ta shalostna
Mati: oh! ti moj prelubesnivi mo
zartani Sin Jesus, ti ja vish, kaj
jest do tebe sa eno lubesen imam,
de se je meni sporej nemogozhke
od tebe lozhiti, satu aku je shus
volo beshjo perpusheno, de bi ti
tvoje terplenja eno malo nasaj der-
sher.

Tu bi jest rada, de bi medva she
en Hrvateti zhas utupij ostala mo
potem se bodem pedala, mo de ti
tvoega Ozheta volo dopovnio besh!

20.
Saj ti dobro vesh: oh! moj zartani
Sin. de bres tebe je meni hujshi shi-
vete hoker umreti.

Wender na to prostnjo, pravi ta
dobrotlivi Jesus k Marii! moja
dobrotleva mo prelubesniva Mati,
de bi glik mogozhe blu meni mojo
Smert nasaj derstrati, taku ja von-
der moj Ozhe, od vekomaj taku na-
vediv, di imam jest umojih nar bul-
shih letah svoje shivlenje skleniti.
mo! de.

Baedem mogu to grenko Smert
storiti, atem zhasu, ki se natura
te Smerti, narbol boji, bodem jest
umreti mogu, de bodem ta Svet od
pegublenja odrishev, ja ti lubi Ozha,
ki she tudi dolgo mo teshko is

Velikim saupanjam na moje ter-^{21.}
pljenje ino smert z hakaže

Sazhetha ta veta mojiga Ozheta je takha
de jest sdej umreti morem tako jest
tebe prosim. oh moja zartana Mati,
de meni kina sameri, hir tvoje prosh-
nje ne uslishem, jest morem to veta
mojiga Ozheta depeoniti, hir sin od
vekoma nyeger rojeni Sin.

Pa kakhu je ta zartana Mati, svoj-
ga lubesniviga Sina is shalostjoj po-
slushala; al vender she pravi knimu.
oh! moj lubesnivi ino zartani Sin,
kader ti moje proshnje ushlishati
nemoresh, mo meni perish, de glich
sdej moresh to grenko ino shyotlive
Smert storiti.

22. Zhe glich is zeliga Serza rada
jest mojo volo noter dam, mo de
je glich grenkêjski kôker ta
Smert, pa vender she jest man
eno drugo proshnje, katero ti
meni hna odrezhi, sakaj ti bi
mene sagovishno slu restaliv.

Na to proshnje pravi ta dobrot
livi Jesus, kakû nerad jest tebi
odrezhem kir je bejim tebe re-
shaliti, satu povej kaj je tvo-
proshnja, al bo meni le mego-
zhe takê com to tebi sturiv.

Boga se usnili: oh! timoj zar-
tani Sin, pravi ta shalostna
Mati Maria, kader ti terpeti
kozhest tatu se nihar takê
grenke mo spollive Smerti ne
isvoli kôker je ta Smert tega
Ivriška.

Kristus pravi nato ti Marii,
 oh! moja preserzha Mati ti ja
 dobro vesh de te nar vezhe ras-
 bejnihê, is te martro tega Krisha
 martraje; tako bejo tudi mene,
 kôkor is gajshlami gajshlali, is
 ene terneve Krone kronali; ino
 potem bejo tudi.

Dev pred me petilehvali, ino me-
 favsh melili; ino tako saspotva-
 li, ino potem bejo mene en Krish
 gor naleshili, de ga bedem na
 Oshkô Gero nesti mogel ino potem
 me bedo na taistiga perbili, de bom
 tam gori mogel, tako shpetlive ino
 grenhê smert storiti.

En tako shpôt bejo meni dali
 de medva boma sa te nar kushki

24
In shleknejshi ludi na zelinu
sveti sposnana, ino sashpotovana,
she nihelina svetu, emimu ku-
dudelnitku, en tak shpot biv
storjen, kohor bede mene deshev.

Farisejerji ino Judi: pravi Aba-
ria, so nate she selej sluzesni,
satu se jest ke bojim pa sajsi
ti en sam edini Sin Ozheta ne-
beshkiga, tu bi blu ta ja nar
vezhi kriviza, pred Bogam
no pred zelim svetam.

Glej ti mej zartani ino lubesni-
vi Sin, de ena sama kaspelza
tooje s: roshenfarbane kerri,
je telko uredna, de samore
zeliga sveta grehe poplayhati.

25.
Jes tebe le lepo prosim: oh
moj zartani Sin, nikar en le te
hij martre ne terpi, ampak sbe-
ri si eno bolshi smert, pa vender
tvoja vola se isgedi.

Nadu samere to dovol spremisliti,
Sin Kristus te druge preshnje
sveje lubesnive, ino shalostne
statero sasliski, rezke en hmi
oh! moja preserzhna, ino lubesniva
Mati, ti pegerash de bi eno bul-
shi smert isvolio, tu nemere midar
biti.

Jes tebi povem; oh moja zartana
Mati de je tu she Bostija pravi-
za saboj pernesla de jest morem
ta nar vezhi ino nar hujshi
martro ino smert preterpeti;

26
De bede te grih od Adama,
ino asi drugi grehi, dosadnega
vinarji plazhani.

Troher so ti gresnikhi mojmu
Oz hetu ono velikô nezhasst storili
tahu more meni tudi ta nar ve-
zhi nezhasst storjena biti, ino
glik hohêr so ti gresnikhi is u-
seni glidi greskili, ino grih de-
lali, tahô morem tudi jest nausih
glidah martvan biti.

Lih hohêr so ti gresnikhi to vezh-
no Smert, si safluskili; glik ta-
hô morem jest, to nar strashnej-
shi, ino to nar grenkêjski Smert
steriti, tahô so she selavno ti

27.
Paterjarki, prerokovali ino kakor
si sama dostikrat brala ino premi-
shluwala, de bo te pismo dopovjino

Moja zartana Mati taku ozhe moj
Ozha, de morem jest use hri noter do
te sadne kaspel preliti; ino ta svet
od veztniga pogubljenja oobrestiti:
takò jas tebe prosim; oh! moja skolest
na na zartana Mati, de nihar meni
tedaj ne sameri. de tvoja prošnja
ne ushlishem.

Na tu bi jest she te volo mojga Ozhe
ta nasej dershev; kaku je pati Ma-
rii tistokrat per serzu blu, hir je
mogla shlishati, de je nji zartani
Sin, od njegoviga Ozheta h' ter
nar strashnejshi martri ino h'
Sererti tega Hriska namenjen,

Ino de more Tiriskan biti, oh!

kaj sa en strah je njo obshev: oh!
 kaj sa ena shalost je njo pepsad-
 la, kūr je sastopila, de nji na-
 dovshni Sin, bode nausch nje-
 govih zartanik glidakh, takō
 nauusmileno martran.

Tomisli! o zhlevki kaj je Ma-
 ria tamkaj torpela, mo kaj
 sa en strah je jo preleter,
 pousoel ni glidakh, kader je
 ona svedla, de bode nji zar-
 tani mo lubesnivi Sin, zhres
 dva dni mertev biti; ja nje
 Serze se je nji tresle mo nji
 roke so mahnile: ja nji shivot
 je ves tek postev, hoker debe
 napoo mertev biv.

29.
Kumaj je ona na nogah stala
kader je to martro svojiga zartani-
ga Sina sashlishala sa tega volo,
pade ona na svoje kolene is velko
shalestjo ino usa soosena: oh! moj
preloebesnivi mo zartani Sin, hiri
ti mene u mojih prostyah ne mo-
resh ushlishati, jest padem she
enkrat pred te na moje kolene
mo prosim.

Trajtam de ti popred viesh, prejde
bedem tebe prosila: oh! moj zartani
Sin, kakú je meni hudo per ferzi:
oh! moj lubesnivi Sin kakú je
pazh moja Dusha shalestna: oh!
moj Jesus, potreshktaj svojo Ma-
ter, hir je sa tvoje delo tako
shalestna.

30
Stuji ene malo liho! ogrestnik
mo pomisli, kader je Jesus svojo
zartano mo objokano, mo uso
skolestjej napravjeno Mater skli-
shav hir ona tako milo joha
mo sdihuje, de bi se usaki mogel
skno vred jokat, mo sovse pre-
livat.

Taka pravi Jesus h Marii:
oh moja preserkna Mati, tvo-
jem jokam mo klagovanjam
ti moje velkoshalost gmerask,
mo tvoje besede prederojo moje
serze, ti ja dobro verh, de
jes tebe lubim mo tebe nez
ne odrezhem, kar ni hres
velo mojga ozheta,

Ustani gor, oh! moja zartana

Mati, mo povej kaj ti ed mene 31
ozhesh, mo ahe ja meni le mogoze
tahu ti nabodem elev udario satu
kir si ti moja prava Mati, mo jest
toej edini Sin.

Boga shalostna Mati, je bila
tako peovna terplenja de pred
sevsami ni prav govoriti mogla,
al vender ~~al vendar~~ se je noter
derzhala, kar je nar bol mogla, me
je djala is shalostno stimo: eh!
moj prestadhi Jesus, mene treja
Smert bol beli, koker de bi jest
satu sama terpela.

Natu ti meni nezh ljubstiga stori-
ti ne moresh, koker de bi te mene
sate, al namesto tebe umreti pu-
slish, kir pa jes vim, de ti sa te

Velké lubesni volo, katero ti hi
meni imash, meni nabosh otov per-
volite, takó jes tebe vender poni-
shno prosim shós otroshkió lube-
sen.

Test sim ja tvoja Mati, satu
ti meni daj, de jest namesti te-
be umerjem, de nabodem pred
tabo en telhó terpela, sej ti ja
dobro vish, de je meni savole
te velké lubesni, pruti tebe uta-
kim stanu nemogeshe shiveti,
ja jes koshem rajshi mertva
biti kóher pa te shalost prestati

Zde Serze predeje te besede
Xristusu, katero maria govori,

De on en dovh zhas ni noogel
 obene besede tni geovriti; al ven-
 der häder je on sam sebi pershev,
 pravi on tni is objokaninii ozhmii:
 moja preserzhna mo lubesniva
 Mati, te soose hätero jes sool
 tebe prelijem, so en zaken de jest
 stabe, eno velike usmilezje imam.

Ah! lubesnivi Kristjani, kaj sa
 eno preserzhno shalost je imer
 Kristus, kir je rekav svoji shalost
 ni Materi: oh de bi tvoje prost-
 nje také ble, de bi jih jest mogel
 ushliskati; oh kakó je meni shav,
 de jih jest ne meram ushliskati,
 al vender jes takó minem ne
 pravim.

Bodi stem urškahom zupridna,
 de sama terpeti, ino umreti ozhest?
 ja luba moja zartana Mati, de
 bi glik beshja praviza meni per-
 pustila, veneter k na more she
 te biti. De bi ti sama sa me ter-
 pela, ino umerla. ! de satu?

Kir je moja lubesen velko vezhi,
 koker je tvoja; jest ozhem taushen-
 krat rajshi terpeti no umreti, ko-
 ker tebe pustiti terpeti, ino umreti,
 tu ni prao, de ti same ozhest ter-
 peti ino umreti, tu bi meni velko sho
 de perneslo, sahaj koker satu umoji-
 mu terplenju?

Dekler bi asi ljudje, na me vero
 sgubilo, kir si pati ti en tehaj obsha-
 lovala, de nobeden ni mene en telho
 obshaluvar, mo me tudi ne bo, kotier
 ti sama. Oh luba moja zartana
 Mati! saj ti sama dobro vezt, de
 sim jest pravi Bog mo zhloueh.

Eni Materi se ne spodobi, sahaj bi
 ti sama otla terpeti, mo umreti, mo
 mene sam ta trosht ne spraviti,
 jest tebe le lepo prosim, preluba
 moja Mati, podaj se uto volo losh
 je, mo terpi spoterpeskhivostjoj
 toej Krishi; terpinia volno, de bodo
 nama mo nfern ludem treshtu mo
 svelizhanju.

Eſangelisti niso popisali use,
 Mariene ſhalosti ino grenkosti,
 ampak ona je sama resodela erem,
 no drugem svojim prijateljcem,
 hoker S. Brigiti povie, mo pra-
 vi: o Bog is nebes, kaku je
 prah Marii, tistokrat per
 Serzi blu, kir je Kristus nie,
 use tri proshne dov udariv.

Glej lubi moj Kristjan! kaku je
 Maria, enej velke ſhalosti mo
 brichkusti, mo ona naoe thom
 be se obernila, mo ne more super
 staviti, vender je u nji Serzi,
 ena taka teshava bila, de je
 nji tako hudo naprej pershlo
 soejiga zarvaniga mo prelu-

37.

besno viga Sina sgubiti, de je me-
mila, nji Serze se more, unji telesi
respotruti.

Ozhi Ozheta nebeshtiga, ena Sba-
ti Sina Boshjiga, pa u eri tazi
teskavi no bridhosti stoji, de fro-
hami takó neusmilene ukúpa
sheple; mo nemore obene besede,
pred jeham goveriti, ampak smi-
rom naprej takó mile jeha, mo
selihuje, de be se lahko usvojih
sovsaht potópala.

Ta Kader je ona sama sebi per-
shla, mo de je she eno male svo-
je sovse noter derškala! pravi
is shalestne shtimo: rehozh:
oh! meni uboga Sbati! oh jest rev-
na Shena: oh! jest sruta,

38. Kam se ozham nagniti, de bi jest
en troski dobila?

Team se ozhem obrniti: o dobrot-
li Ozha nebeski, poglaj na to
mojo veliko terplenje; mo smili
se hres svojiga ljubiga Sina,
mo z hres njegovo, u bogo sha-
lostno Mater: oh! stuj nama,
utomu teskemu terplenju na
strani: oh! kako je nama, u
mogoche use te prestati?

Lej ti nebeski Ozhe, sakaj ti
nama veliko Kriskoo posklesh,
de morma pod njim leskati;
mi smo ja zelo nasto shivlen-
je, same Kriske imeli, sedaj
pati como mi utu nar vezhi
teshave mo Kriske padli.

39.
Moj Ožha nebeski! usnili se
hres najo, mo imej snama peterplen-
ja, saj ti vidish naske shalestne
Serze. Tako toshi ta shalestna
Mati, de bi se shelesnim, mo ka-
menitnem Serzom usmiliti mogla,
kiri ona en zhas tako mile joha,
de ona sovsa to drugo pobija,
potem se ona spet premaga mo
obrishe svoje sovse, mo gre u svo-
je hamro.

Notre uhamri sta Jesus, mo Ma-
ria, blise do no nozki ukupraj se-
dela, mo potem gresta usvojim
prrijatelom. Oh! ti moj virni
Krisljan, usemi si to debro u-
Serze, mo prav premisli, kako
so bli ti njih perjattli shalosni kri-
se oni videli de maria tako mile
joha, mo Jesusnji lubesnivi Sin.

Oni so bili takó shalostni, de-
 je vsaki mogel jokatí, kateri
 jih je videl, ino so okólo sto-
 jeshi, so imeli ardezhki ozhi
 kóher tri, ino de so glih oni
 soose notorderskali, jih je ven-
 der vsaki lukhó posnav, kó-
 hu so shalostni bli.

Po veziriji, gre Kristus hi svo-
 jem ljubem jogram, ino jih pela
 na Olshó Goro! Ta shalostna
 Mati Maria, pa gre usvoje
 namro. O Bog háko sa pazh
 oni to nuzh despernesli, ino
 prestali, háko je mogla ta
 nuzh biti strashna, ino dov-
 yozhasna.

Veliko strahov, ino shalosti 41.
so oni prestali: Opazh ena strash-
na nuzh, katero eno sdravo
serze, bovno napravi! ja ni u
moegozhe de bi se eden te serse
ino to shalostno sdihuwanje, teh
shalostnih serz, sadosti mogel
popisati.

Presjokaj se moj lubi Kristjani
nad tem, shalostnim klagevanjam,
ino jokanjam; kir en telho sliskish,
oel tega sdihuwanja, no oel teh
riv, ino nadlekh; hodu samore tu sa-
dosti spremisliti, ino objehati.

Ode bi mi Kristjani, tu terplen-
je nasthiga Gospoda, ino nje-
geve prelubesnive, shalostne
Mater Marie?

Sahaj isvelizhan je ta zhl-
 vek, kateri tu terplenje si
 prav, h' Serzu useme, mo is
 sgrivanim Serzam premistiluje.
 ja isvelizhan je, kateri vezh-
 krat premistiluje, tu terplenje
 Jesusa Kristusa, nashiga
 Gospoda, mo njegove presha-
 lostne, Matere, Marie De-
 vize?

Tu ja dobro vedeo, nash Is-
 velizhan, de bode tista, ta
 sadna nuzh, katero bo on,
 na Ashi - Gori, do perne-
 sov, on vi dobro, de bode na
 ti Ashi - Gori, h'rvav
 put putiti mogel; ja on vi

Kaj sa en strah, ino grenkosti,
bo mogel prestati.

Widi on tudi, no ukaj saemimu
grenkimu terplenju, se njegova
prelubesniva, ina skalošna Sba-
ti snajde, neter u svoji kramri:
O Bog kudu samore, tu terplenje,
ino skaloš prav, is grivanim
Srzam premisliti, ino objekati.

Berimo she tu ed Jesusea
Kristusa kaho en obrazha svoje
milostlive ezhi, proti nebesam,
ino toshi svojmi nebesthimu Ozhe-
tu, takex perjesno, ino lubesnivo;
koker en sapushenik Otrok, usvo-
jih nar vezhik potrebah.

Iste ga imash spesmati: kako je
 tudi ta visoko shalostno Ma-
 ti Maria, usvoji kamri, sa
 one velko shalost, mo bridhosti
 terpela; ja se nemore sadosti
 popisati, kaj sa eno preser-
 zko shalost, je ona pozhute-
 la, de je menila nie Serze, mo-
 re se raspokenti.

Ta kader je ona, na njihovo gren-
 ko lozhenje se spomnila, kateru
 gode nie prelubi, mo zartani
 Sin, ta drugi dom od ni usev;
 ja je skorej od velike shalosti
 uhula padla, kader je premi-
 stila, kaj je njini zartani, mo
 lubesnivi Sin, od terplenja
 poodav.

Zelu en velik meraket je biv, de
 ja ta skalostrna Mati Boshja,
 she ta shivolnje obederškala. Nje
 sam trosht je biv, johanja, mo
 selihuwanje, mu nji perbiskalshe
 je blu, nebesthiga Ozhetu, na po-
 mozh klizati, taku sta Jesu, no
 Maria, ta nuzh dopernesla; de
 sta od velkih riv, mo bridkusti,
 kuma ja nogah stala.

Ah lubesnivi Kristjani; sedaj
 prav spemislite, kakder je ta skalostr
 ni Jesus, na velki zheterteh, ki
 Marii spet pershev! pravi on
 kini! de je denes moj ta sadni
 den, mojiga shivolnja, dones ozhem
 she smojimi perjattli se pogore-
 riti. O!

46. O! Bog! kaku je on ta den
depresiven, jest ne morem tega
srdosti popisati! kaj sa eno
klagevanje, mo jokanje; mo kaj
sa eno skalo, je bila peruseh
skupej, ja ta neumna Sverina,
de se nad jim lahko usmiliti
mogla, ta dobrotlivi Jesus se
je tako perjasno mo lubesni-
vo shnimi obhajav.

Tako lepo je on, nji trost-
tav, bol so oni jokali mo soti-
kuvali, njegov besede so njim
tako serzu shle, kotker en
sister mezk; mo usah katerimu
je to hijski naprej pershle
kotker ta Smert.

47.

Dokler! je pa she ta popov.
dan bio, mo Jesus, je she kumej
malo zajta imev; u Betanii usta-
ti, de je njimu glik testko nuprej
persklo, slovo jemati; je vender on
gov ustav, mo je svojim perjatlam
tako rekū.

Eno malo imam she zajta, moju lu-
bi perjatti! sakajta zhas je
she bliso, de bom mogel ta volo,
mojiga Ozheta depovriti; satu ozhon
ed vas sdej slovo useti! sakajta
ura, je she bliso, sdej se jest
vam lepo sahvalinu, sakaj! ti.

Fariserji no vikishi Farji! she
imaje velke shelje, mene upest do-
biti!

Satu se jest vam lepe sa-
 hvatim, sa usó lufesen, inó
 stanovitnost, háteró ste vi me-
 ni, inó mojim Togvam skása-
 li; inó de usihmau she per-
 meni ostali. moj nebeski
 Ožha, bođe vam bogatu pro-
 verniv, sa us vashó lufesen,
 in mojó:

Gospod? tudi tem Shenam
 tako govori, in pravi N njim;
 jest se vam lepo sahvati.

O! vi brunne Shene, háte
 ve ste is galileje, sa mano
 pershle, de ste meni, inó
 moje Togre is vashimi mitel-

namo obderšale.

Hitro se obojme Jesus, h' Marii
Magdaleni, in h' Marti, ino se
tudi jim lepo sahvali; rekočh;
jis se tudi vam sahvalim, o! vi
brunne sestre, de ste meni, ino
moje Jogle en telkhotrat erper-
quale, ino na špishale.

Ja, one pravijo ah, lubesnivi
Mojster, kar smo mi storile,
sme use dobre vole sturile: o
Bog otov de bi šhe dalaj mogle
tebi strizh? oh! sdeaj bede
Bogu petoshene de se bomo
mogli mi tako hitro narafen-
kozhit.

50.

Odi bi mogozhe blu, da bi
she en zhas mogli ukuprej bi-
ti.

Christus se oberne potem hi
svoji ljubimivi, ino skalostrni
Materi, ino rezhe: oh! mo-
ja preserzina Mati; tebi
se jest narbel sahvalim,
sa uso tvoje materno lube-
sen, ino sherb, jest se sa-
hvalim, desi ti mene de-
vet Absenzov pod tvo-
jim Devishnim Serzom
nosila.

Lubesniva Mati, jest se sa-
 hvalim, ker si mene, kotker-ena
 šerbna Mati, do tega tri ino
 tridesetiga leta goredila, ino
 uso Materno lubesen ino šerb
 šasala; ino moj nebestki Ozke,
 bode tebi uso shlusko bogato
 povernir, ino toj lon bo velik
 unebesak?

Maria pravi natu: oh! moj
 lubesnivi ino zartani Sim; ti se
 nimesh sahvaliti sate male re-
 zki ino opravile, to je bila moja
 Lovsknost, ino to sim jest tebi is
 Serza rada storila, kir je bila
 te moja materna Lovsknost.

Ino sa tega del, kár sim jest
 tebe vezh debriga prijela, kó-
 hár pak ti od mene; jest tebe
 prosim: Ah! moj ljubosnivi Sin!
 odpusti ti meni, al jest nisem
 kaj po tvoji volji prav storila.

Un pravi tni natu: Ah! lu-
 ba moja zartana Mati, ka-
 der se mi mermo loziti, takó
 jest tebi vezhem lukhó nozh,
 mo te persperozhim mojimu
 Nebeshkimu Ozhctu, ine usi
 moji ljubosnivi perjatl! Bog
 vas obrvari, moj zhashtukoj
 de se jest od vas loziti merom,

Pomisli seclaj; O kershanstka
 Dusha, kakū so te besede usem
 njegevim perjellam, ti Serzu
 shlu; mo kaj sa eno klagovan-
 je, mo johanje se je prer njih
 sazhela, u tej hiski marti! ti apo-
 stelni so tiskili svojimu Mojstru;
 mo ti Tegni svojimu Gospodu?

Kumuj? se se eno male prezhili, od jo-
 ka, mo sdikovanje, se she spet na
 novo sazheli teshiti, ta shakhta svo-
 jim snamzam, Magdalena, mo
 Marta svojim perjatlam, ma ta
 shalostna Mati Maria teski svo-
 jim lubesnivim Simu! jato je blo eno
 tako jamraje, mo klagovanje de se
 seezh drugiga ni shlishale, kakor
 joki in sdikovanje?

Prebriga je, da je ta zartani Jesus,
 tako dalezh biv obnemagan, od
 tega joha mo sdihovanje; de
 se je Serze, unjimo treslo; on
 bi biv rad svoje perjatele trosh-
 tav, al njegova shalost ni nje-
 mu perpestila, ene besede govo-
 riti! mo kader je on imer od
 nih iti, da reho svoji prestha-
 lostni Materi?

Sreznna bodi, moja zartana
 Mati, pravi on knji, rehoz:
 Bog te obvari, moja lubesni-
 va Mati; sahaj ta ura je
 perstla de jest grem, tebi
 veshim taushenkrat lehkonozh.

Taj meniſh, moj vorni Kristjan;
kako je Marii blu, tistokrat per
Serzu.

Tuhaj pravi ta ſhaleſtna Mati
Maria: oh! moj lubesnivi ino zer-
tani ſin; de ſim jeſt ta ure de-
ſhevela, kir se tiſti od mene lo-
zhi, kateriga jeſt bol lubim, kot ker
sama sebe: oh! meni uboga Ma-
ti: oh! jeſt riva, ino ſapušhena
ſhena: oh! kam ſe kozhem jeſt,
uboga sreta ſberniti.

Wender pravi ona: o moj nebeſh-
ki lzyhe; ſahaj ſi ti to per-
puſtiv, de ſim jeſt te ure de-
ſhevela: oh! bi biv ti mene

Prej pastir umreti, de bi jes
tega ne vidla: Oh! nebestki
Cyhe, usmili se kres mene,
me pusti meni, en troshit
dezhatkati?

Boga moja zartana, mo lu-
bezniva Abati, pravi Jesus
kni; jest lepo prosim, de
nikar en telho ne jekaj, ti
ja sama dobro vishi, de na-
more dergazhi biti! satu
podaj u to volo mojiga O-
zhetta; satkaj shus tu ti
meni, mo sama seli, eno
veliko shalost gmerash.

Sa tega del! hür ti dobro
 viefu, de se to more tako sgo-
 diti, hür je ta vela mojga O-
 zpheta. Na to besedo gre Tri-
 stus von is te kisthe Marte,
 mo njegova shalestna Malti,
 gre njimu na strani: Magda-
 lena no Martu, mo njegovi To-
 gri; mo usi njegovi perjatti, gre-
 jo shnim na stran.

Mo häder oni skus Petanio
 greda, se usi ludi shös stme sa
 njimi gledajo, ja ni blu eniga,
 de bi se na biv nad njimi ras-
 jekav! hür se vidli to sha-
 lestno poglajtanja; sahaj

58.
Usi so sa lube imeli, Jesu-
sa, mo Mario; sato kir sta
milostliva lba, in sta ta sha-
lostne rada potroshkala.

Zelu njih djanje, je bla
poons te lubeoni! ona dva
sta uselej rada, te revne,
mo shalostne potroshkala,
satu pravjo te ludji, kaj je
nam vash Mojster obrobri-
ga sturiv: oh! al ni to sa
objekati, kir en tak od nas
gre, od kateriga smo telko
dobret prijeli, mo so usi
na kolene pred njega elov
padli, in se ga sa sveti
shegen prorsili.

Al kader so shi od njega ta
 s. shigon prijeli, se mu ferzho
 veshili: oh! Bog kelho sovs je
 blu tedaj, is teh nadovshniko-
 zhi prelitih, oh! kaj je blu tu
 eno shalostne poglajtanja, hir
 so se te shalostne Serze, Nebes,
 mo semle poglajtale: oh! eno
 poglajtanje, zhirs kateri so ne-
 bese shalostne ble.

Bog s. Nebes! Ohaj sta Je-
 sus, mo Maria sa eno ne-
 srezheno lubesen med sabo
 inela, tu ni sapopisati, sa
 tega velo je bila tudi,

Co.

Njih skalest nesquntano
velika, de ni sazopisati:
pomisli moj lubi Kristjan!

Kaj sta Jesus ino Maria, mog-
la preterpeti sa nas?

Kader se oni en zhas ukupaj
stali, se oberne Jesus svojim
perjatlam, in pravi njem:
glik koker je mene moj Ozka
lube; tako jest tudi vas lubim
Kir je pak bila lubesen velika,
je pa tudi terplenje velikii:
oh! belezhina, ino terplenje
nesquntano: Oh! kako so
bli ti njegovi perjatti skalest
ni,

61.
Tiv so svejiga Mejstra te
sadnokrat poglajtali,

Dokler je ta uboga shalestna
Mati, je bila tako povno sha-
lesti, mo terplenja, de ni vedla
ke se snajde, Magdalena, mo
Marta, mo ti drugi greje kotker
de bi zviplat otli, mo oni tako
johajo, de se od dalezke sklisti:
Jam ta dobrotlivi Jesus, je
tako stanoviten, kotker de
bi mev eno veselo Serze.

Eni Mzheniki pravjo, de je
od smotraj taku biv sha-
lesten,

62
Do se je njemu Dusha otla
lozhiti, sahaj obedn ni mogel
stem drugem eno besede govoriti:
ampak har so govorili, use
shus shalost, mo jeh ogodi,
mo zhe so glih pozhasi hodi-
li, se je vendar usem, te pot
krateti sledv.

Prej pozhasi so oni hodili
sa tega vela, kir so se bali
tistiga mesta, kir se bode
mogle narasen lozhizhiti ka-
der so pak oni Alfhi Gori
se perblishevali, je sbotau

63.
Jesus tiho, me se oberne kovoje
shastoshni Mater, kateri se je
na usih nji glidala tresla, me!

Glih sa vola tega prevelikiga
strahu, hir se bo mogla od ti-
stetiga lozhiti, kateriga tau-
shenkrat bol sa lube ima koker
sama febe. Batu pravi ta lubi
Mejster, moji lubesnivi prijat-
li, tukaj je te meste, al krej;
z hir se bomo mi sedaj narasen
lozhiti.

64.

Tudu more sadosti spremiti-
 sliti, kaj je tukaj sa eno
 velike tertpenje moglo bit, mo
 natu se oberne Kristus, k
 svojim perjattam, mo rezhe
 knom; jes vas vas lepo sa-
 hvalim sa proglaštanje, mo
 sa use vasho lubesen, katere
 ste vi meni mo mojim Bogom
 shasali .

Ino kadar so oni te besede
 sasklishali, so se mozhno
 prestrashili; mo sozasheli

65.
tako mile jokati, da bi se
kamje z hres rji usmiliti, oni
se upili me jokateli, tako de
se od dalezk prozk sklizhale
me svoje roke ukupsej splepali
ino is velikim glasam upili?

Nam smo mi perskli: Oh mi sa-
pusheni strozi! Haj ozhomi mi
sedaj zarhete, no kam se ozhomo
mi sedaj obrnuti, oh! du bude
sedaj nas potreshktau, mo kdu
beede sedaj nam na strani stau

66.

Ino nas varvav: Ja sedaj u
sme mi, uresnizi sapustheni
Otrozi; sahaj uso masha veseli,
ine tresht je beg?

Lubesnivi Mejster je nas sa-
pustiv.: Oh! nash Jesus: oh!
to de bode Bugu, uteh vi-
sehkati nebesah potosheno,
de mi mormo nazhiga, nar-
lubshiga prijatla, takio hi-
tro na Semli squbiti, ja sdej
ja ves nash tresht ino va-
panje prazh?

Moj lubi Kristjan, le pemi-
 sti, de shus to neusmileno johan-
 je, mo klagovanje, je bil ta
 dobrotlivi Kristus; tako daljsh
 pergnan, mo obnemagan, de od
 prevelike shalesti, en dovk zat,
 ni nezsh meger govoriti,

Natu kir she zhres en zat, de je
 sam hsebi pershev, oberne on
 sveje sersene ozhi pruti nebesam
 mo pravi: Oh! moj lubesnivi
 nebeshki Ozhe, poglaj nato to

68.

Veliko klagovanje, ino johan-
je, katero moji ljubosnivi,
zhrva mene imajo?

Oh! moj neberzhtki Ožhe, jest
jek tebi persporozhtim, de
jek bodesh ti unjih terpslen-
ji troshtav, ino pred nad-
legami, obvarvav: potem pra-
vi on knjim: oh! moji lu-
bosnivi perjatti; katú se
vimeni smilite, ino kako mene
tu vasko terpslenje, ino shalost
h Serzu gre.

Pomislite, kaj je Kristus, spet
 knem sa eno troškita povne
 besede rehov: jest vas le lepo
 prosim, de tina jekajte provezh:
 sahaj vafha shalost se bo u-
 kvathim, uvelko vesele spre-
 obernilo, mo vafhe sovse bojo
 use, od vashih ozhi obrisane.

Kumej, kaeder je she Kristus
 to govovjenje ~~saklistava~~ do-
 konzhar. potem gre on, od eni
 ga porjatta, do tega drugiga,

Ino usakhtateremu roko pada,
 mo tako useme od usakhtub=
 pa slove, mo en usakhtateri
 pade pred njega, na svoje
 kolene; no ga tako prosijo
 sa S. Shegen.

Presnizhno je moj Kristjan,
 do na Beshjan, shegne je
 use srezhno mo lafhej, mo
 potem pride Kristus h sve-
 ji, nar bel shalestnemar-
 teri, mo tudi ozhe od nje slovo
 jemati.

11.

O Bogu se usmili, savelo te
velike skaslosti, ni obene besede
govoriti mogla.

Sahaj; kako hitro je on svoji
skaslosti, no objokani Matero,
svoje roko poda, tako hitro
se se, is obco ezhi sovse uder-
le, de se Jesus mogel, skel ober-
niti! ja nikoli se nista na dva
zhvoevcha tak lubila, koher
sta Jesus uno Maria.

Tu je nam en nam en lep
 eksempel, de bi tudi mi
 jemeli, Jesusa ino Mario,
 prav eno gorezho lubesenjo
 lubiti, sa tega je blu meni
 tudi, težko svoje jemati,
 od eden drugiga, ja Mari-
 a je bila tako shalostna,
 de so se tudi ti Angelzi
 shno vred jekali! satu
 km se je ona, kamtrnim
 Serzam uomiliti mogla.

Vender, ta uboga mo shalostna, mo usa objektivane Mati, stoji pred nie zartanim
 Simam, taku porne shalosti;
 de usi ukule stejzhi, so se
 bali, de bi ona od shalosti
 ehel ne padla mo ne umorla.

Bila bi pa she taushentkrat
 lahko prej umerla, kir bi
 od Boshje mozhi, ne bila
 poterjena, ja ana je bila
 taku beda;

Koker eno mertvo trup-
 lo; de se njo te shane,
 bol sa mertvo, koker sa
 shive spesnale: ja ona je
 tako milo jehaka, sa svo-
 jim lubim sinom, de je
 nie stoma, usahatimu bol
 Serzu shle, koker en oster
 nosh ?

Sama pove per s Bri-
 giti: rehoz, kader sim
 jes en dober zhas stala

atemu sdihurvanje, de nezh
 misem sa sa se vedla, mo
 potem kir je ta shalostna,
 sama febi pershla, sazhne
 tako mile jokati, ne pravi
 is veliko shalostjoj: oh! me-
 ni uboga Sbati: oh meni,
 uboga sapushena udova.

Ja sedaj sem jest uboga sapsu-
 shena fruta, kir se morem
 od tistiga lozhiti, kateriga
 sem jes pod mojim Serzam
 nosifila.

16.

Tuo is velikim strahu
gor redila: Oh! skalest
prevelika mojga Serza!
ja Serze se more more meni
respotenti, Oh! moj zar-
tani Jesus: Oh! moj lu-
besnivi Sin, al besh koj
sapustiv, svojo skalestno
Mater.

Zeliga Serza, jes tebe
presim: O moj zartani
moj lubesnivi Sin, de mene

Ina sapusti, sa kaj jest
 morem od shalosti umreti
 pasti ti mene, de jest stabo
 u ved merjem; sa kaj taushen
 krat, je bolshi stabo umreti,
 koker pak bres tebe shiveti.

Ill vendar! zhe se pa mor-
 mo lozhiti taku tebe prosim
 sa tvoj sveti Shegen, de
 bodem jes stanovitnejshi, tu
 terplenjenja prestati mogla.

Kader je ona to goverila,
 perpegne svoje Glavo u-
 te zherni semli, no je
 en telhaj fous pretila
 de je nemozhe provedati.

Biv je Kristus skus to
 Marinjo skalost, tako da-
 lezh obnemagan, de je mogel
 glasno stimo jokatati! Niv se
 je pa spet premagan, de je
 samegel svoje fouse noter der-
 skati, pesdigne svoje ezhi

Pruti Nebesam, mo sauprije glas-
no stmo: O moj nebeski Ozha?

Taj sa eno preserzhno shalost
ima moja labezniva Mmati,
katera sa zelo mene, entelkaj
terpri, mo tako neusmileno joha;
usmili se ti zhres nye, mo ji daj
muzh, temu teshkimu Tristku,
mo ji daj tvoj sveti shegen,
tvoj s. Duh ji daj muzh,
mo tvoji Angeli, naj jo varjejot?

Dohler! de je njo she
 shognar Kristus, je ona nje-
 gove presvete noge kusho-
 vala, mo skus pomozh
 teh drugih Shen: je ona
 spet gor ustala: potem
 je njemu roko podala: mo
 je djala usa objokana,
 ah! moj lubesnivi mo zar-
 tani Sin?

Ena teshka vezh je tebe
 sepustiti; al veneder pojedi,
 mo odriski ta Svet,

od vezhniga pogubljenja!

Bog tvoji nebeski Ojca, daj
tebi muzh, no S. Duh te
troshtaj, no tvoji S. Angeli,
naj tebi stoje na strani.

Stori, kar je tebi tvoji nebeski
Ojca sprovedav, mo daj
tebi tvoji nebeski Ojca, to
pravo stanovitnost, vseni
trojemu terplenju, de bo-
dest stisti vole tvojiga
Ojca zupriolen, mo satu,
kiv si ti njegov edini od
Wskonmaj' rojeni Sin

Glej Herškanshã Dusha,
 kakã je blu tistohvat Mba-
 rii per Serzu! Ja od te
 gerezhe lubesni, je ona
 padla Tristusi okul hræg-
 na, me ga je kushnila re-
 kogh, Bog te obrari, oh!
 moj zartari, me lubesni
 Sin, no hna posabi, na
 tvoje shalestno Mater?

Femu, kdu samore tu sa-
 dosti premiselti, kaj je
 Tristus h Mari rehov,

Ino kdu more tu sapopa-
 sti, kaj sa eno shalost, mo
 bolezhone, sta Jesus mo Ma-
 ria, vonder prestala! ja ve-
 lih merakel je biv, de sta
 she od teh mau, tu shivlenje
 obderkala.

Ja! njih Serze so ble use
 ranjane, de obeden pred
 johan, ni mogel ene bese-
 de govoriti; ja ona bla
 she rada vezh med sabo
 govorila, al sa volo velhe
 bridhusti nista mogla?

84.
kar je Marija govorila,
nekih drugiga ni bli; ka-
ker ti moj ljubsnivi, mo
zartani Sin; Kristusove
besede so ble, ti si moja
lubsniva Mati! to so
ble te sadne besede, ka-
tera sta Jesus, mo Ma-
rija med sabo govorila,
mo te sadni tresht med
sabo imela.

Lubsnivi Kristjani moji
kader sta se Jesus mo

Maria en zhas tako ob-
 jemala, mo neismurjeniga
 joha, obene besede govorite,
 nista prav megla, mo potem
 se je ta lubesnivi Jesus skol
 obrniv, mo je od svoje sha-
 lostne Matere prezg skov

Med tem ni blu dergazki
 videti, kotkor de je nebu mo
 Semla presklo, mo usi Ela-
 menti poginili. ta ubogi
 Jesus gre naprej, kotkor
 bi she na pov merten biv.

86.

Ta uboga shalestrna Bati,
pa je padla na Sembo,
kotér bi mertva bla,

Bad tim, bi mi imeli eno
male premifetti, kaj je
blo to eno shalostno lo-
zhenje: Oh! to je bila
ena grenkust, káder je
Xristus prezé shov, tukéj
je med njimi eno velko eno-
bilagovanje ustalo, te an-
doklivivi shene se tako
neusmilene upile in jókale 2

One so njemu frejho vofhile,
in se rekhe, lahko nozh! O Jesus
lahko nozh: o Mojster! ne-
beshki ozha naj tebe pro-
terdi, mo ti sveti Angelzi,
naj tebe poglajstajo, mo usa
Rebeshka drustuna pojdi
stabo?

Pomisl! O zhlaveh! kako
se je ta dobrotlivi Jesus
nasaj obervir, mo perprogne
svoje sveta glavo: tam poah
so stali, ta shalostna Skati,

88. Maria, mo ti drugi ludi,
mo so ~~drugi~~ gledali sa
njim dehter se njega she
videti mogli.

Velke barti, se je ta do
bretlivi Jesus sad ober-
niv, no svojo shakno Ma-
ter pogledav, + kader shi
ta objehana Mati; ni
mogla, vezh svojiga zar-
tamiga Sina videti, je
spet en nov joh'ustav,
mo ena velka shalost med
njimi?

Presjokaj se moj Kristijan,
 nad tom, kir je maria is ob-
 johanimi oytmi upsije: Oh!
 meni sapushena Stati: Oh!
 meni sapushena Shena; se-
 daj je use moja vesele, mo
 trosht prezhi, sedaj je usa
 moja lubesen ugasnila: Oh!
 oh! oh! kam hozhem jiti!

Sapushena fruta, kam se
 hozhem jest oberniti, ja sdaj
 nimam vezhi lushta shiveti
 kir sam moj trosht je
 prezhi: Oh! moj Sin Jesus,

Nam ti sedaj grešk, o moj
 zartartani Sin, jest tebe
 nabodem vezh vidla, sedaj
 grešk ti ~~o~~ od mene, mo
 na bodest vezh nasaj per=
 shev.

Tako objokana gre maria
 prezhi! Ta usaki, kateri
 je Mario videl, se je mo-
 gel shno vred jokati, glih
 vishki gre Kristus tudi,
 tako shalosten najrcij, mo
 njegove Serze je blu, tako
 ianjeno, ele is soojem

Tegri ni mogel obene besede
govoriti.

Wendor kader je Maria is u
to hišo Marte peršla, se
je spet nje skalest ponorila,
kiv je ta kraj villa, kader
je Kristus uzhaso skno go-
voriv, je sayhela spet milo
jokati, no pravi is skalestno
Stimo; O!

Bog is Bebes, kaj smo mine
letem mesti, jedli no govorili,
sedaj pa nabomo vezh akupra
fnešli:

92.

Oh! fakaj ti gresh, ino na
bodesh vezh nasaj porsher,
tako govori in toshi, ta sha-
lostna, ino objahana Bati?

Ino usi ludi skno vrec jo-
hali, ino se uhypa sedeli,
ko her sapushesi Otrozi, ino
so tako obstalovali, svojiga
prelubiga perjatta, ino
Bojstra; kateriga so squ-
bili! Oni niso mogli ne
spiti, ne jesti, al spati,
shalost je bila njih jed

no sovse njih pitje, mo 93.
Nlagovanje njih pezhitek.

Pa na leto visho se oni ta nezih
dopernesli; mo nezih drugiga
niso. govorili, kotih od samiga
Jesusa; mo ves zhas so se bali,
de bi leta strashna peshta ne
pershla, de je Jesus ujet, mo
fvesan, kotih so je tudi per-
godilo.

Zelo tiho nezih, je bla Bla-
via tako strashno shalostna,
de je menila, nje Serzo se

94.

More respektanti: Manje
 zelo shiolenje, ni ona, ene,
 take, strasne in shalostne
 nezhi imela, ja ona je pre-
 mishlovanja Kristusoviga
 terpenja, tu zelo nozh
 doprinesla, ino smirno
 misli, kotu se pazh nje,
 ubogimne smo godilo bode.

Ah! lebi moj Kristjani,
 tu bi pazh imelo vam ser-
 ze jeti, kaku je Maria
 tiste nozh doprinesla;

Ta de bi ble use vesele tega
 sveta upupa, tako bi jo ne
 mogle rasveseliti, kako biv
 mogel nje eden rasveseliti, kivi
 je ona dobro vedla, de bo nje
 nadevshni sin Ji fenerti obso-
 zen.

Bogu se usmili, de obeden
 zhlavek bi ne biv mogel, to
 shalestro Mater tiste krat
 potrehtat. Pomisli o gresh-
 nig, kako je Maria tisto +
 do pernesla, ja tu ni saso-
 pisati, veliko najn fjesikam
 de po vedat.

96.

Kader je Kristus ujet bio,
je hitro ta strashna پوش-
ta Marii pershla, me hoker
je ona sama rekla, ti Togr
se sam kaj pertehli me se
upsili fosini oz hmi: Oh!
prelubesniva Mati, tvoje
prelubi me zartani Sin; me
rash Mojster je ujet, me
mi navemo ham ga peljajo,
me hako ga boje martvali,
me umorili. O!

97.

Dobrotlivi Bog is visokih
Nebes, kaj je to sa ena strah
na sposhita bila; kaj je moglo
Maria bel ustrashit kotert,
de je njenu nadovshni Sin ujet,
mo uovesan; mo te besede so
shle, te zartani Materi shos
nje Serze, kotker en ojster
mezih! mo kader je Maria
to sashlisthala je ohol pad-
la, kotker de bi bila mertva:
O Bog kaj je to, de.

Entekaj svetlih sevs, je
Maria jrelila:

Ta tam she se danashni
 slom merahel vidi, hi je
 Moari padla; ona je pad-
 la na en kamen, mo ta
 kamen je pod njo meteta
 grata, mo ni njo nez h udariv,

Turt potem, kader je Ma-
 ria, spet sama sebi prershla,
 je sayhela tako malo zohati,
 in selihuvat, po svojim
 lubni Smam Jesusam, de
 obedn nemore tega dovol
 dopovedat mo sgovoriti;

She veliko menj popisat. 99.

Glih nie farba, je bila noher
enga merlizha, na tih parah,
ona je bila uosa spreoberje
na, mo taku smartrana, de
se je na usih njih glidah
tresfla, mo je imela kumaj
or telhain Sape, de se je she
ono malo odikvati mogla.

Idu! O zhlovek samore
tu sapepasti, kaj je Maria
prestala, ona ni mogla obona
besede govoriti, noher: Oh!
moj Sin Jesus, sedaj si ti ujet,

100.

Ino svesan, te besede je
Maria veličokrat isgovori-
la, de je usem ohol stojepim
in Serzu shle.

Ta kader je ta yartana Mati,
spet ene malo sebi perzhla,
je sazhele spet tako stihovat,
no jokat, de obeden ni mogel
od joha prezh slederhati, ka-
teri je mje vider, ni shlishav.
Ta ono je tako is shalostno
Stano rekla ?

101
Kam sin jist peršla: Oh!
Oh! ti mo zartani Jesus: Oh!
moj sin Jesus, Oh! ti moje pre-
lubisnivo Dite; kam si ti sedaj
pershev! O! kako si ti utahu
terplenje pershev: Oh! moj
sin Jesus: Oh! kako tebi poj-
de: Oh! Oh! ti preluho moje
Dite: Oh! kako te boje tvoji se-
vrashniku martrali:

Lej in pomisli, o herstemška
Duska, kako Maria upije,
in pravi: Oh! Oh! moj ubogi

Jesus: ode bi jest namest tebe
ujeta bila, mo sate terpela;
ja jest tebej taushentkrat
sate mmreti, koker, bres tebe
shiveti.

Moj lubi Kristijan, usemi si
ti serzu, mo prav premisliti to
shalost mo grentust, Marie
Devize; kaho ona milo sdiku
je, in pravi: Oh! meni uboga
sapushena Maki, kaj bo dem
sedaj sazhela, mo kam se
bo dem jest uboga srota ober
mila.

Moj kaj je meni sapusheni Ma-
 teri faheti, ja sedaj je proz
 moj tresht in moja vesele: Ta sdaj
 je moj yartani Sin sgublen, mo
 stnim je vse sgubleno: Oh! moj
 lubesniwi Sin Jesus, od shalesti
 bodeni mogla jist umreti.

Oh! moja Serze se more umeni
 respokenti: Oh! moj nebeski Ozha
 Sedaj meni spet nasaj, mojiga pre-
 lubiga, mo yartaniga Sina; al
 pa besh mogel videti, pred trojmi
 ozhmi umreti: Kl pa zhe mi ga
 ne dash mepa pusti stnim umret.

Sahaj, bres njega je meni ne-
mozhe shiveti.

Pomisli! O moj Kristjan: Sa-
haj, kumej se je ta shalost,
na Blati, ene malo odskrila,
mo ti Kpostelbri ene mal spro-
ghili, kar se bili u enak otmah
uhub shviti, ne dalezp ed
olske Gore, to pride Bla-
rii, spet ena nova proshta,
ed Jeanesa! O Bog kaj
je to?

Kamej je ta S. Joanes sa-
 sklišov, ta strastni boj, mo ka-
 ho so ga neusmileno martirali, je
 sho portekov samkaj; fakaj Ma-
 ria je shi mu popred gor dala,
 mo ga je presila, al besh kaj vi-
 dev al sklišov, pridi mo meni
 povej, satu je en hitro teho zhes,
 Vsho Goro, pruti Betanii, mo
 je pershev obdveh po per nozhi
 Marii.

Prajtajo Betanije, eno uro da-
 leyh od prezh od Jerusalem;

Kader je pak Teanes, k:
 Abarii peršev, fe je spet tu
 terplenje ponevilo, mo je ena
 velika shalesta ponevila, mo
 bridhust med njimi ustalo,
 mo so sazheli tako milo jaha-
 ti de so soofe, noher voda
 doli tekla.

Spooni me pomisli, o keršam-
 sha Dusha, to veliko shalest
 mo terplenje; sahaj tako
 hitro je ta shalestna Abati,
 Teanesa sagledala;

pravi is objohamini oytmi 107.
njimu: Oh! moj lubesnivi Striz,
zhe sedaj mej Jesus, moj lube-
snivi Sin; kaj bodest ti meni
povedav; oh Johanes, moja Du-
sha je shalostna do Smerti?

Tako hitro povej; kaj se meji mu
ubogimu Sinu gedi: Ta S Jo-
hanes, pa pred velkem Joham,
mi ebene besede govoriti samo-
gel, satu pravi, Maria Knimi:
Oh! moj lubesnivi Joanes, jest
she sdaj vem, de ti eno shalostno
poskto pernesesh.

Wender povej kako stojimo-
 jim ubogim Sinam; O moj lu-
 besnivi Striz, jest tebe lepo
 prosim, de hitro povish, ka-
 ko gre mejim lubesnivim
 Sinam ta S Joanes derski
 eno malo svoje souse, mo pra-
 vi en kni?

Wish moja luba shalostna
 Abati, vashim Sinam taku
 slabu stoji; de jest pove-
 dati nemorem, fakaj te judje
 so ga kakor enga rasbojni-
 ka ujeli, in so ga K. Knesse

109.
Ino Trajfestu pelali, mo tebe
grobo snim delajo, de jest
povedati nemorem.

Bogu se usmili: Oh Judask
ta nehvalestni, ga je Judam,
sa 30 Srebernikov predav.

Katu sazgne ta skelostna Ma-
te Maria, svoje roke uhub
shlepsti, ne pravi: O moj ubo-
gi Sin: Oh moj zartani Jesus!
Oh! moj Sin! O Bogu se usmili,
de si ti uto terplenje per-
shev.

Mate velike ljubosni volo,
 o moj yartani Sin, bi jest
 rada sate terpela mo umerla,
 Oh! de jest nisem stabo na
 Oshko Gore skla, de se ni-
 sem pustila stabo vred ujeti:
 o moj yartani Sin: Oh! moj
 ljubosnivi Jesus, tvoji sovras-
 nih so tebe meni prez hkrad-
 li, in te nebodo spusteli vezh.

Pa premisti tu! O ykloveh
 kaj sa eno shalost, je Mari-
 a obzhitela kis ona pravi,

Test ja merem od shalosti umreti,
 kivi sim moziga lubiga Sina sgu-
 bila: Oh! Tudash ti nevezhni
 zhlavek, kidej ti je moj Sin per
 tebi taku sishluokiv, de si ga
 ti njegovim smertnim Sovreash-
 nitram zhoris dar.

Ziv zhasf do sdaj, si ti meni
 frandlih ino perjasne besede
 dajav: Serze pa imash taku
 hamenitno, in neasmileno, pruti
 mojimu lubimu Hesusu: Oh! de
 si ti tvojo napravijo pred
 menaj shivar.

Kaj je she moj zartani Sin,
tebe dobriga sturiv, usem
dobrem napovniv! ti si njega
pa tako plazhav.

Ah! Bogu se usmili, od te
velike shalosti, in joha;
je blu en tulhajn teh S.
Sovs prelitih, de se kna
more povedati: Kader se
shi dovol dolgo ukupaj
jehali, pravi Barbara: Ah!
moj Joanes kako preserzh-
no je men tvoja poshita sadela.

Bedi Bogu potosheno, de se
 jest od velhiga terplenja mo
 shalosti nemorem vezh gor cler-
 skati: Oh! moj lubi Teanes, po-
 vej meni, al je moj zartani
 Sin she shiv al nihav; tu bi
 jest rada od tebe svedla?

Kader she ta S Teunes pravi
 natu, hti shalostni Bateri:
 jes tega sagrishno nemorem
 povedati; jahaj mi ga tako
 neusmileno skol ulazhijo de
 bi lahko njem pod njih rohami
 umerv.

114
Devizi Mbari nato besedo
S: Joanesa, sazhne takó mi-
le jókati, mo ferzhno obsha-
lovati, mo pravi: Oh de bi se
parzh Bege usmilov, hir takó
huelo shnim ravnaja. Oh! takó
ga bojo pred morili, preden
de bode den.

Eniga famiga Sina mam
jest, pa she tega mi bojo
morili popored, de bode den
oh! moj lubesnivi Joanes,

115.
Jes tebe lepo prosim, pojdli
vender mano u te Blecto; sa-
haj moje serze nima pokoja, dokler
nebo dem per mojimi zartanim
Jesusu.

Evangelist S. Joanes pravi:
Oh! luba moja Gospa, jes hozhem
nar samorenenem, ^{Serzam} use storiti rad.
Natu gre ta shalestrna Bbati,
ven is te hiske Bbarte, is stem
drugami Shenami, mo se use
tako mile jokajo, de hmi sopo-
vedat.

Glih na taisti kraj, je pelav,
 S. Joanes, kvi so Krustusa po-
 padli, no pravi on kvi, tukaj je
 to mesto, kateri so oni kuhar
 eniga stekliga pisa, zhrva na-
 shiga lubiga mojstra planoli,
 in se ga natle vergli, in gro-
 sovito martvali.

Tidu more skalastno Mavio
 prav sapsopasti: Sej, o zgle-
 veti, kakhona ona milo joha,
 de nje ozki so tehle Sorse
 dov pred njo, de ja ta femla

114
Uša mokra bila, mo od tega
so shli, glih taisti pot, po ka-
terem so rjeh Mojstra, Jesuse,
Krustusa noter umeste pelali.

Ino kader so mi she bliso Mesta
perskli, je Maria she vezhi te-
shave padla: Tir se pa oni mest-
nim vratam se perbliskali, so
nje hitro ti sheviriži barali;
korn greste po nozhi, ta shalost-
na Mati pah sazhtne také
milo jekati, mo pravi knim!

Kam gremo mi: Oh! jest sim
 ena uboga shalestna Mati,
 jest imam le eniga samiga
 Sma, katero je use moja sa-
 upanje no vesele, al sedaj sim
 pajest sbarala, de ja ujet, in
 svesan, in tuhej noter pelam.
 Satega volo hoshem jeti, de
 bi mogla njega odvestiti

Leti sholnirji pak pravijo L:
 Marii, pred nekaterimi urami,
 so eniga nesnariga zhloveha,
 noter is velikim spotam joelali;

Kateri je bil hudo razstresen:
 natu shalostru. Mati she bel
 sazihne jokat, mo pravi knim:
 kaj menite al je she ~~morte~~, shin,
 bel kar.

Mi tako menimo, de dones ga
 ne bodo umorili, fatu kn je do-
 nes velik prasnik, nahariga no-
 beniga neriktaja, koter omiga
 velhiga greshnikā: na tu se je
 ta uboga Mati lepo sahvalila,
 tem sholnirjam, mo je shla te
 hishi kajfeshovi; kader je pot
 Maria tota pershla, sasilishi
 eno velko upitje, mo velhem
 smcham no spotam, mo ona misti,
 de use nje sma sadlene.

No je tako dolgo pred u
 vratni stala, de je eden ven
 priskev. Maria ga hitro bara;
 kakú utem ujetim floji; on
 pravi tni, kaj ti to barash,
 njimu takú gle, kakér si ja
 saslusiv, ta uboga Mati she
 bol sazhne jekati, mo ja
 hotla noter iti, al S. Joanes
 je djav, de nihar noter ne
 hoeli de se kaj ne pergodi,

O, zgleveh premisli, to velikó
 shalost, mo terpsenje, kaj
 je Maria to nruyh spota
 preterpsela, od teh kateri ven
 in noter hoelje: mo potom

ki ga vidla, tako so ga 121.
neusmileno gajstlali, mo if usemi
fortni ga saspoznali. Oh! spee-
mislite, vi byhetje mo Matero,
al je med varni hatira eno
tako shalost, mo grenkust, koker
je Maria prestola.

Pomislite ozkloveh, kako je pazh
ta ubega mo shalostna Mati
use to prestala, ki je ona en
dovh zhas, na emno kamno
stala, mo je dostokrat, uvelki
teshavi padla mo omedlela,
al od velke shalosti, ki je
ta veliki strah shlistati
mogla, mo je usvojim Serzu
obdershala,

Sakaj kakó hitro je ono ta
 prvi strah sashliskala, je
 ohól padla, mo ene ure sa
 mervoo derghana: sakaj sem
 ta svet Joanes, je she per
 nji biv, de je njo gor usigniv,
 mo petrovstav.

Tumej je Maria shus
 boshje pomozh, spet sama
 k-sebi preshla, je use vidla
 mo shliskala, pa if velkim
 streham mo terplenjam,
 kolko krat so ti trajmanski
 klapszi njega udarili, entel-
 krat je Maria umahnila
 mo se je u nje serze streslo.

Preskrizano se je blu ufe tu 123.
peregodilo: Km je pak Maria
eno dobre are samertro leshala.
Km je bala de bi nji zartani
Km od Smerti ubit ne bir, se
je spet use mozhyej pomujala
de je do njega prshla, to fe
je glich tistehrat godilo, Km
sta ta dva skintnerska Klap-
za, nje Sina u rohak imela
Oh! Tudu more to pres velke
shalosti premislit, kaj je Ma-
ria tam terpela.

Shalost no terplenje, je neisre-
zheno veliko; sahaj koker so
ble vezhi rane, na njegovim
shivoti sturjene, glich taku

Te Maria por serzi obzhu-
 tila, mo tvoj ga je vidla,
 kakú je on restepen, pravi
 is objokani ozhmí: Oh! ti
 mo prelubisnivo Dete. Oh!
 moj zartani Sin Mesuf:
 Oh! kakú nezhlóvestko
 si ti ranjen, de meni ni
 mogozyhe tebi pogledat;
 sakaj moje serze se more
 umen rasspokhenti, she tri
 fajmani nabodo skerej gen-
 zali.

Tu je O! Kheršomška
 Duška, bi tebi imele, u'

Serže jiti, kir pravi Maria: ^{125.}

oh! jst ne morem dalej šiveti:

Oh! ti moj ubogi mo zartani
Sim, kako ti moreš use to ter-
penje prestati, kako ti moreš
od tate bolezhine še šiveti:

Oh! moj Sim Jesuf, kako meni
tvoje bolezhine h^o Seržu gredo
O! de bi jest tebi pomagati mogla.

Vender! O zhlöveti jest menim,
de tebi tu more h^o Seržu iti, ker
slišišk kako Maria sdihuje,
mo pravi: Oh! moj preclubesni
Sim, kako neusmileno si veste-
pen: O! de bi jco sa te terpe-
ti mogla, taushentkrat rajsti.

Bi jest moje shiolenje sa te dati;
 noh'er pati, de tebe utatim sta-
 nu, vezh videti morem.

Vender, kader je ta lubesnivi
 Jesus, to tilagovanje svoje
 preserzhtne Matere sashlishav,
 je on svoje kervave Lyki gor
 usdigniv, mo pravi: Oh! moja
 lubesniva Mati, poglej kaku
 sim jest udilan, de od glave,
 mo noter do noti ni straviga
 glieta na meni, mo moja bole-
 zhtina je tako velika, de bodem
 sdej umreti mogel.

Bozu se usmili, kaku je
 bila Tristosova bolezhina

velika, je vendar she rekio; 127.

Oh luba moja Mabi, kaku men
tvoja bolezhina ti Serzu gre, bol
kolikor use moje terpsenje, tvoja
shalost men she vezhi Krisk
gmera, satu uomili se z hoves mene
mo oberni prezhi tvoje ozhi.

Taj gro nato Kristesove govorjenje
Marii, mo ona nje ozhi prezhi
oberne, al vendar kolikor barte
je ona sashlishala on hud strah,
je mogla uselej pogledati: ah!
kaku je pazh ta uboga shalost-
na Mabi, tamhaj terpsela, kim je
mogla to videti?

Pa kader, so ti judje, meso

Ino ^{Jo} Fošho prezh odtergali, od
njegoviga zartaniga telesa: o!

Bog is nebes, katru je pazh
njih terplenje veliko, ja ta
zartana Mmati, je menila, de
nje mese in Fošho, od shivota.
prezh tergaje. O! shalost no
terplenje veliko.

Zeło potem, kader je shi ta
nederstni Kristus shus to jed.
bo Pilatosha, hti Smerti te.
ga Krishna obsejen biv: mo
ta nar bol shalostna mati
je viella, de ves folk venhä
teh gasfleti! oni na köloneh
eni h' nogam, de ontelhäj
ludi ahüsey pride, ta shalost=
na Mmati se je bala, de

129
svojemu sino vezh nabode priti
mogla, setu pravi Marii h S.
Jeanesu ?

Ah ! moj ljubosnivi Striz, jest
videm, de pred onelkaj ludmi,
nebolem ^{mogla} priti ^{Sinu mojimu} mogla, jest tebe
paresim, pelaj ti mene na on
kraj, de bolem mojimu Sinu priti
ti mogla, me stnim she kaj pre-
govoriti, al pa potreshitate nje-
ga: O!

Bog s' nebes: pravi ta S-
Jeanes, luba moja Mati, jest
se bojim, de kader bode nash
Mojster vas ugledar, bode

she bol shalosten, al vendar
 hozhem tu stvariti, mo skus on
 kratak pot, tej perpeljati vas,
 kir on more memo iti, ta S.
 Joanes pela to shalestno Ma-
 ter po enim drugim poti, kir
 sta dva pote Trisham!

Kir je blo i 67. stopim da-
 lezh, od kishhe Pilatoskove;
 me temhaj zhabata, dokler
 de pride Kristus; mo ona
 stuji taku tukej, navie, al
 bi shla naprej, al bi le tukej
 ostala! vendar hozhe le tuhaj
 biti, de bi vojimus Sma on
 trosht mogla dati: O kaj je
 ta shalestna Mati temhaj
 torpela, kir je njezniga Sma.

bel sa lubo imela, kakher sama ^{131.}
sebe,

Dokler je ta Feth intromah na-
porej teho, je mogla ta shalest-
na Mati, entelhaj spottivih be-
sedi shlishati; ti ludje se njo
saopotrvali, ja ono je entelhaj
spottivih besedi, sa vole nje ama
preohlishti mogla: oh hiri je pa
tefti, kateri je smerti tropentav
Kristosovi naporej tropentav hi,
Marri perisher: O' Bog! kateri je
pazh ta smortna stma nji sorzu
shla, hiri je ono dobre vedila, de
nje zartenimu sinu tropentajo.

Entelhaj vezh je bila shalostna,
hiri ja vidla te, kateri se noli

vse forte stromente, mo kar je
 krishanje potreba! Kar je
 pač tisti peršter, kateri je
 te shrebetne nesov, jih je
 Moari pokazav, mo je djau
 knji, vidish ti shena, stemu
 shreblami bode donef toj sm,
 na Krish peršut; al bi ga
 bila ti popred pridnisthi
 uzhila, bi on ne sturiv, také
 spottive Smerti.

Farisejski Klapzi nese, eden
 klado, en drugi striki, oni
 lestri; mo svaren vse druge
 rezhi, kar je blu Krishanje
 potreba: mo sa tem perpe-
 lajo, ta dva Pauberja, naga,
 mo is strikami svesema: mo!

Glih satem perpelajo ti Gritmi ^{133.}
Hlepyzi, is enim velkim křevokam,
tega nedovostniga Tagneta, med
štormi sholnirjami; eden gre pred
njim, mo ga enim štrikam, naporej
ulezhe, ta drugi gre od sada, no
ga enim štrikam naporej sad der-
ski, mo is enim prigelnom naporej
pogonja; ta druga dva gresta
po strani, tudi is enim štrikami;
mo ga takó zuhájo, no use hráje,
de je megel vezhkrat na somlo
pasti?

Sa tomo jesdijo! ti višohi Farji
in Fariseji, mo ne sad pride
geršht, ta gresovitna zina tija

Felha: kim pravi S: James,
 de je blu she zhpresf drvajset
 tauskond ludi u Jerusalem
 pershlo, ja ani uzhenitki pravi-
 zo, de le famu u Terusalomu
 jih je blu, she zhpresf drvaj-
 sethvat shatavskentludi.

Ta, sedej domisli! O gresh-
 nik, haku je biv Kristus,
 to naedovshno Sagne, tamhuj
 pred entelhaj felham sa-
 spotvean, mo ti vikshifav-
 zi so imeli ono velko veselje,
 kim so vidli, de Kristus u-
 lezhe Irish! pravi ta hu-
 debni Semaj ki jemu!

pojdi venkaj, pojdi venkaj! 35.
te kervavi Mesh.

sedaj je she nad njim deperje-
no. kin pravijo, ti Beliaro De-
te, sedaj te stiska bridkost,
satu kin si on kervavi hudob-
ni Mesh; taka pravijo tudi ti
vistihi Farji Kristusu; pojdi
ven; pojdi ven: ti Beliaro
Dete, ti saspelaviz tiga lustva!
sakaj sedaj se tebi prav godi:
kotker si she slavnej saflushin,
de bi imer na Kristu viseti,
ti si naj velkotrivat porod lud-
mi saspotvar, sedaj pa ozh-
mo, mi tebi verniti.

Glih tako sraven teh vikiških
 Farjav, tudi upije ta gman
 lustvo, mo preklinja to na-
 dovshno Tagne! oni pravijo
 jo, zhesten bodi kateri pri-
 de imeno tigagospoda! ti
 drugi pa pravijo, preklet
 bodi, kateri pride imeno tige
 Satana, kater de bi olli
 rezhti tige on je porsker
 nas sapelat, mo ferdamat.

Moj lubi Kristjan, sedej
 pomislite, kako je Lu Ma-
 ri tistokrat per Senzu, kir
 ja ona use te besede shli-
 shati mogla, te besede so
 nje shle shos Senze, kateri

on ožfter Mozh, kin ja mog¹³⁴.
la shlishate, de nje zartanichin,
taku prehtet, od teh hudob-
nih Judov.

Noj, dokler she ta shalostna
skate tuhej stoji: pridejo sam-
kaj te hudobni Brezhi, is
velkim bojam mo strajam,
mo porpelaja to nadevshne
Tagne, is strikami svesa-
niga. Maria she Tricha ni
vidka, dotaliste ure, mo she
tudi ni shlishala, de bi on
griftnig sam mogol ta Trish
ulezhti.

Oh! Kader je ta zartana
 no shalostna štate vidla,
 mo shlishala, de je njo lu-
 beonivi Sin, u takimu spo-
 tu persher, mo ga vidi,
 de je vef vestergan, mo
 usom odertim shvostom, mo-
 re on ta teshtu Kirish u-
 lezhti! ja ona je vidla nje-
 ga ranjiniga do Smerti:
 O Bog is nebes, katu je
 unje Serze trepetalo.

Pomissi! O zhlovek, katu
 Maria sdikuje noj joha;
 sahaj sedej pride k nji en
 Kirish sa tem drugem,

mo ena taka skalest, de je 139.
minila, glik kotêr de bi en ožter
Koš tehô škôš nje Serze; al
vonder ta uboga skalestna
Mati, nje. Sma ne more noter
obras prav videti; sahaj ta do-
brotlivi Gospod, derski svojo
Glavo per tleh, mo ta temova
krona, ma noter do ozheš per-
tisjeno; sahaj nježo obras je
biv, vef kôrvar no otehêr.

Trumej Kristus na taisto mesto
pride, kir je Maria; ta
skalestna Mati na njega
zhatala, sahaj on je dobro
veder, de njega ta zastana

Mati, možno sheli, da bi
njegov očest obras rada vidla.
kader je en nataisto mosto per-
šev; obstoji, mo usigne svoje
resbodeno glavo navrh, mo
je obrisav kri, od svojih ozhi
prezh.

Prejokaj se moj Kristjan!
kri Kristus brishe svoje ker-
vave ozhi, kateri je mo
kervjej salite, mo kader je
on to kri prezh obrisav, je
takó milo pogledas svoje
shalostno Mater; do je tai-
sti pogled mo globoko Dano,
Marii u Serze sturil, ona je

141.
mislila, nji Serze se more na
velko kofzar respokenti.

Spovni mej Kristjan, kader je
nje zartani Sin mimo odshov, je
bila ta shalestna Mati, vezh
mertoa koker shiva, ti Brizhi,
mo ti hudobni Pblapzi grejo is
esemi oroshjam skol njega, mo
so ga tako obfali, de obeden
ni mogel k. njimue poriti, al
vender Marijena lubesen je ta
ko mozhna, de je ona use skol-
nirje s. njih oroshjam porenja-
gala, mo je svojo shivlenje u
nevarnost postavila.

Tukaj se je Maria skos nage
Bezhi podala, no je pershla

svojemu zartanimu Sinu,
 mo pade njemu ohol hvagna,
 mo pravi: Oh! mej lubesni
 Sin, mo Kristus pravi: Oh!
 moja lubefniva mati! te so
 ble vse besede, kateri sta
 med sabaj govorila; saka
 od bolezhine ni mogel obe-
 den vezh besede isrezhti.

Vender! Dzhlovek usemi fi
 k Serzu, mo pomisli use
 njih shalost, mo bolezhine,
 saka ona dva sta tisto minato
 na semlo padla, mo tukej le-
 shita ta dva stebra, nebes ne
 semle na entkrat na tleh,

143.

Vidi jo vsi Angelyi tu, s
shalestrim Serzam: O Bog kaj
je blu tu sa ene shalestno
objemovanje, ki obeden od shale-
sti ni mogel stiti drugem ene be-
sede govoriti, koker samo te be-
sede, lahke nozh moja Mati,
lahke nozh moj Sin Jesus.

Bila bi pati Maria, she entvat
rada svojiga Sina objela mo hush-
vala, ki jo pati ti Brizpi vidli,
de je Jesus shus to shalest she
bol slab! so oni to shalastno
Mater prezhi potifnili, mo so nji
zartaniga Sina prezhi od use-
li.

Pa kar so nje zartaniga Sina-
prezr od useli, pravi ona tem
Brižham perjasno, rekoč: O!
vi lubesniwi ljudje: Oh! vi uomi-
lite se zhrcoj mene ubogo sha-
lostno, mo objekano Mater, mo
pustite she meni, ero malo tega-
trofhta ushiolate.

Sej moj lubi Kristjan, tobi
imelo tebi ar Serze iti, ker
slishish, kako Maria joka,
mo profi sa svojiga lubiga
Sina Tesusa, kar pravi; Oh!
pustite meni njega she en-
krat objeti, al pa me pu-
stite njegov obraz obrisati,

mo njega she to sadnetvrat 145.
kruškenti.

Zelo lepo vas presim: Oh: usmi-
lite se zhruf mene ubogo Mater;
sahaj jes imam le te tega fa-
miga Sina, mo she tega bote me-
ni od ufeli, mo ga pelate take
take strastne Smerti: Oh! kahu
je meni umogozhe, bres mojiga
Sina shiveti: Oh! tako me peljate
skrinim, nej mene skrinim vred
krishtafte.

Ah! hader Maria is velkinnia
Sofseami goveri, provijo ti shold
nnyi kine, peberi se ti prezh
shena, hader bi bila ti tvoji-
ga Sina, pridnisthi uzhila
mo goriorredila,

taku bi nabio naše roke
 peršor. Taku potišhajo Ma-
 ri prierz, mo Kristus more
 spet gor ustati.

Bila je potem pač Maria
 tako is martrana, de od
 prevelike žalosti, mo bele-
 zmine, se je na en sid ~~po~~ na-
 slonila, mo te drugi perjat-
 li, se okol nje stali, mo ona
 je tamhaj felih sa mertvo
 leshala, de njo ni obeden
 glid vezh deršor; mo je
 tamhaj tako dolgo leshala,
 dohler de se vsi ludje
 mimo edohli.

Trader se vsi ljudje memo
 odohli, taku je ta shalostna
 Mati, skuf bostijo pomezh spet
 gor ustala, mo je shla sa njimi
 stemi shenami, katere so she
 per nje ble, mo je bila bol sa
 mertve, hoker sa shive spesna-
 na, de fo jo shorej nesti mogle;
 fakaj kir je ona grik taku shla,
 hoker eden kir ga Smerti pelja-
 je.

Do potem, kir so pershli na
 taihto mesto, kateri se pravi
 grickni kraj: tam pravi ta
 shalostna Mati! Oh moj sin
 Jesus. Oh! moje lubeonivo Dete.

Oh! nam greoh ti: Oh! nam
 te peljajo: Oh! te greoh hte
 nar grenhejski Martri, hte
 nar hujski smerti: Oh! kakó
 badesh mogel use to prestati,

Enkrat vunder usmili se!
 O nebestki Ozra, poglaj is
 teh vesetih nebes dorfa, mo
 se usmili zhris tvojiga lubi-
 ga Sina: Oh! vi Angelzi pri-
 dite, mo nimu pomagajte ta
 testki Krish ulezhti: Oh!
 ti moj lubesnivi Sin, kelho
 strastnih rajsh sma medra
 she sturila, uti hudi mer-
 sti simi?

Frishti simi smo rajshali; od na-
 zareta u Betlehem, od Betlehema
 u Jerusalema, od Jerusalema, u
 Egipctovsko deshele, mo is ljibta
 spet u Nazaret, zhe so ravno
 te rajshe strashne ble, mo teskhe;
 al vender niso ble takó, kóher ta,
 satu kír sim uóelij tebe por sebi
 imela; ta rajsha je pa kuyshi hó-
 her ta smert.

Glej mo pomisli! O moj Kristjan,
 kakú Maria toshi, mo klaguje;
 kír poravi na ta Petek, mo na
 te jadni rajshi, sim jest tebe
 squbila. Oh! moj lubeomiri sim!
 kír sim jest tebel takó steshavo

mo straham gor sredila; sedaj
 si pa ti u nar vezkih
 Kristah,

Atenu bi se imelo tebi, o
 gresnikh troje serze omerzhiti,
 hin flistih haka Maria
 joha, mo selihuje, hin pravi,
 Oh! ti moj zartani Sm!
 O moj lubi Teouf: Oh! se-
 daj bode ta ~~Krapselza~~ palza
 mojigei Altarja slamlena, se-
 daj bode ugasjena ta luzh
 mojih lypri, sedaj mi bo odu-
 seto use veselye mojiga serza,
 sedaj je ves moj troshk, mo
 upanje porozh?

Ja pomisli, kakú se pertoshi^{151.}
ta shalostna Mati. Oh! kam se
jest hozhem u boga shalostna
Mati obrniti. Oh! kaj hozhem od
shalosti sazheti; ja sedaj je moj
lubefnivi Sin k' smerti obsojen,
mo ebeden sedaj ga vezh odrezhiti
ne more, ja de bi glit jest pred
njegove sevrashtnike na nage
kolene padla?

Kaj pomaga, de bi glit jest
s' kervamami Sovsiami sa moji-
ga zartaniga Sina profila, bi
njemu vender ta leben ne shen-
kali. Oh! jest uboga sapustizhena
Mati, kam se hozhem jest ober-
niti, Oh! strashtni dom de sin

te jeft doševela: Oh! šha-
lost prevelikā.

Glih kader je Tesufa ven-
hāj pelali, usiga ranjeniga,
mo resgajshlaniga, je vef
Tolk ukūspj leter, satu kin
je usaki veder, de bodo do-
nes tefti velki Prerok if Ga-
lileje Trishan, satu je shklo
use Lustrō gleclat, mo jo ko-
tev u sah kateri ta perrvi
tamhāj biti.

Med tem, je ta ubega šha-
lostna Mati Boshja; ta nar-
sadna mogla bit, kader je

od tega grčnega mesta sa 153.
svojim Sinam šla; ona je na tem
poto en pov mrtva hodila, mo
sa volo tega velhiga drenga, ni
mogla na Goro - Kalvario priti,
ampak je mogla popred na enim
mesti oštati?

No ti nie tovarški mo prijateli;
mo je takó dolgo zajta natim mesti
ostala, dokler ni biv nji zaritari
šim na Trifš perbit! keder je
pa nie šimo ta perovi šhrebil
šabit biv, takú se je Maria stres-
la, no je na semlo padla, mo
vezh sama sebi povershla,

Oh zhlavek pomisli, ta veliko
 bolezhino, karere je Maria
 pretepelala! Jakaj nje ozhi so
 felih temne gratale mo nje
 roke mo noge so felih osterne
 gratale, mo uoi prizhaozhi
 so menili, de je mervta, al
 vender shos Boshjo pomozh
 je spet sama sebi pershla, mo
 ni prej gor pogledala, dokler
 de je njeni sm, s' Trisham
 gor usigjen biv, mo tako je
 leshala ta ubega shalostna
 Mati, na rokah Magdalene,
 mo Marte, mo nje teshave
 so ble shus le vezhi?

155
Prtm, kolko strahov je blu
gore na te sreble starjenih,
entelkajbarte je blu nji sorze
ranjeno, mo savelo teh teskar je
bila taku sdilana, de nji shivot,
no glava, ni mogla vezh gor der-
shati! sakaj usa nje farba je gresk-
la, mo uso nji muzh jo njo sapsu-
stila.

Kumej je ta shalostna Mate, she
tu shivlenje obdershala! sakaj nie
oblizhje je ble, mo mertvashti far-
bi podobno, nje shnabli so pershli
zherne, nji ozhi vedezhe mo otehle,
mo foajo glava, ni mogla vezh na-
vish dershati, mo nje roke so do-
li visale, koker de bi odbite ble,

mo is nje deviznih list, ni
 blu drugiga shlishati, hohër,
 Oh! Oh! boli boli. Pres je, de
 Magdalena Martha mo Tleo-
 pa ble Mario vade troshta-
 le; pa ad velhiga joha, mo
 klagovanje, niso mogle one bese-
 de prav govoriti. Ta lubi
 Joanes je se podstepin Mario
 troshtati, al Bog pomagaj, je
 tudi komaj eno besedo rekò, sò
 se she njemu ulile sorsie is
 ozhi; ur

Smili se Bogu! usi johaje is
 Mario, troshtati pa obeden ne
 more; taku je leskala Maria

felik sa mertvo na tleh, do = 157.
kter ni bil nji Sin na Krisk
perbit; al vendar uteh teshavak,
je Maria vse shlishala, kar se
je s'nim godilo.

Tukaj kader je ta shalostna
Mati Maria, od tega velkiga
shraja tega ludstva s'asklisha-
la, de je njen Sin s' Kriskam gor
poftavljen, se je uss mozhnej pomujala,
de je spet gor ustala, mo strashno
Kriskanje videti mogla; mo kader
je shus pomozh, teh drugih shen
spet gor ustala.

Vendar tamkaj, zhir stoji pred
 felham ni mogla svojiga zar-
 taniga Sina videti, je pak
 skus ta felh dremgaba, tako
 dalez, de je do skolnirsko
 vakte pershla, kir so oni
 en vint skol tega Kriska
 imeli; satu se obeden del
 ni smer, mo tako pride Ma-
 ria, de je petnajot stepin bi-
 la poverh od Kriska.

Poga se umili, tako je parh
 Marii tistokrat per Serzu
 blu, kir je svojiga Sina vi-
 deli mogla na Krisku viseti:

mo tamkaj se je obrnila 159.
glik proti Kristu, de je so-
jiga Sina glik u bliznji vi-
deti mogla.

Se tega volo, km je Maria vid-
la svojiga Sina na Kristu vi-
feti, taku rasgajshlaniga, mo u
takemu mrasu, no njegovih pet
tausent, mo tri stu Bran: Oh!
bolzima: Oh! shalosh Marie.

Ino kader je Maria tri zele ure,
eno malo od Krista stala, sahaj
Kristus je je S. Joaneu perpo-
rozhi, mo kader je ta shesta ura
perokha; to poteme ena tema,

zhrés vesvolon Svet, (al tu
je vedeti, de per tih Judah
sò vse dergazhi von restala-
ne, koker pernas)

Zelu dergazhi! Takaj por teh
Judah je ob eni uri, pernas je sheft
kadar je per nas ob shestih, per
teh Judah je dvanajst, kadar
je pernas ob devetih, per teh Ju-
dah je ob treh; po Judovskim je
biv Kristus na krisk perbit,
apo petih, po našim pa ⁿ govad-
neistih.

Al kadar je she Kristus por
ure na krisku višev, je ona
gosta tema postala zhrés ves

Svet, mo tu je zelu tri 161.
ure terpele; to je jaer Sudah,
od šestih do desetih, mo 100
nashim, od adnajstih, do treh
popovdne.

Pila je pah Luna tistokrat,
hir je glik pod femlo stala, mo
glik pored Senze postavila; mo
postem je blu tudi to lubo Sen-
ze otemnelo, de je ona gosta
tama, postala zhras ves volen
Svet; taku, de se se opovdne
te Sveode videli.

Taku je blu Mariu tistokrat
jaer Senze, hir je vidla, de

162.

je ena taká gosta tema
postala, de ona ni mogla
svojiga zartaniga sina vezh
videti na Trislu, al vendar
uzhasi ga shlisti taku milo
sdihovati no rezhi: Oh! Oh!
boli boli, boli de je shle
nje shus kesti, mo shus
mosogane.

Dokler ga pa ene pov ure
she ni vezh shlistati mog-
la, sdihovat, je opet bila
u velikih tesnavah, de bi
she mester na biv, Trader

ga je pa spet saskliskala, 163.
je koter de bi en oyster bezh,
skus Serze presuniv.

Ena taka gventhuft mo bolezhni-
na, je Maria tamhaj terpela!
sakaj, te shone so jo bol sa mer-
tvo koter sa shivo spoornale,
kader je patk ona spet skus
Postijo pomozh, sama sebi per-
shla; se je spet timo S. Tristku
obemila, mo je sazhela tako
milo jehati in sedituvati, de
obede is rezhti ne more.

Frej shalefna, mo objo-
 nana Mati Boštja, svoje
 sovone ozhi proti nebesom
 obrazpa, mo taku milo jo ha
 mo sdihuje, de je njemu
 zartaninsu čino tako u Ser-
 ze šlo, bol kot ker njego-
 ro terplenje, ker ono šhe
 ni mogla vezh johati, mo
 sdihovati! sakah, inje
 Serze je blu šhe use oteklo.

Glej, kadar bi bil Bog per-
 puštni, taku bi se bila
 use minute reopadla: oh

neisrežena Colezhina, te 165.
šhalostne Matere Boškje Ma-
rie, no Magdalene ino Marte,
ino use njih perjатели, so vezh
shalosti, no pridkusti presta-
li, kotker usi S. Marterniki
na fomli.

Kitro, kader se je ta dem spet
delati sazher; je blu tu porvo,
de ja ta shalostna Mati
Boškja nje Sovsne ezhimi, na
ta ⁺ Trish verqle, ino na svoji
ga yartaniga Sma pogledala,
ino kotku kitro je Maria svo-
jiga lubesniviga Sma sagle-
dala, je nje shivotu, de so nje
lasi navish Mati.

Ja pomisli! O grešnik, mo ob-
 jehaj tvoje pregrehe! sataj, uo
 leto je tega uršoh, de Jesus
 mo Maria, morata tako martro
 terpeti, al skliških kakó
 Mario tamkej pod Frisham mi-
 lo joha, mo sidhuje! O sha-
 lost no terplenje nesgruntano.

Kader je s Maria u teh
 velkih testevah bila, sataj,
 glik kóher de bi biv en
 ejster mezh skuf nji serze
 shov, mo je sarpela tako tre-
 petati, mo sad lesti, de so jo
 te shene kurnej oberskala,
 de ni na semlo padla, mo
 en zaft nijo te shene vede-

dele, al je šhe mertva al 167.
kar, kadar je pah šhuš Buoh-
jo pomozh, spet sama febi pershla,
je spet nje ozhi na Trish oberni-
la, mo je svojiga zartaniga Sina
ogledovala.

Sej, mo pomisli! o zhlveh, kaj je
Maria esa eno shalost mo gren-
hust terpela, hir je svojiga
lebesniga Sina Jiwusa Kristu-
sa vidla, tako plaviga no her-
vaviga, mo tako restepeniga, ja
kadar bi od Boshje mozhi ne
bila peterjena, taku bi pred
umerla, preden de je Kristus
tesper.

Moj lubi Kristijan pomisli,
 de potim she ni blu sadošti,
 ampak she ena velko vezhi sha-
 lost, mo grenkust zhris to sha-
 lostno Mater pershle, de
 nje steklo Serze, na novo pre-
 bedlo; utemu kir je ona svojiga
 lubečnega Sina, utakim u-
 beshtvi vidila; mo potim ga
 je she upiti shliškala; rekozh!
 moj Bog, moj, Bog, sahaj si ti mene
 zapusti?

Ino ta beseda je bila tako
 strashna, de je Bog lyhe no
 ti Kngelzi so shalostni bli,
 mo Marii so te besede strash-

nejški pred peršla hoker 169.
~~ta~~ Im de bi bila ena strela
pred nje padla, mo u dala.

Oh! kako strahna je Marii
ta beseda naprej peršla, sakaj,
hoker hitro je saskliškala, moj
Bog, sakaj se ti mene sapustev, je
glik, hoker de bi en mezh, kateri
na eba hrava ejster Bezg, shus
nji surze shov, mo na te besed
de, je Maria na semlo padla,
hoker de bi bila mertva, de se
sbeden glik ni vezh gibar; —

Trader bi Maria shus Beshjo
mozg h na bi bila poterjena,
ona bi bila pred mogla umreti,
hoker nje zartani Im.

Petim, kader je je pah ta
 smert nje lubesniviga Sina per-
 blishevata! sahaj nie Serze je
 blu tahu ranjeno, de se od te
 velke bolezhine, mo shalosti,
 obedon glid ni vezh gibav,
 mo mujav, mo je tamhaj ko-
 tier ono mertvo truplo, na
 rohak tek shen les'hala.

Gulku, mo kako so nje per-
 jatli bli shalostni! sahaj, oni
 se menili, de bo tudi Mati
 Sinam vrel umerla, kader je
 pah spet jama sebi pershla,
 je tako mile johala mo sdi-
 huvata, de je nje to sdikovan-

je te oblaki prederle; ona! Ni
ni mogla govoriti, alpa od u sem-
le gor ustati

Pref je, de Maria shuf po-
mozh teh shen spet gorustala,
mo je vidla svojeja zartaniga
bina, tako sanizhuraniga, mo
saspotliviga; mo tako usiga ref-
tepeniga mo hervaniga! O kako
je pazh ona zhref te shalovala,
shn ga je vidla s'epertimi ust-
mi, mo sr herojaj salite ozhi!
Shalost mo belezhine nesprenta-
ne?

Stako shalestjoj Maria jeha
 ne sdikuje, rekozh: Oh! moj
 Tesuf: Oh! moj zastani Sin,
 al si she shiv, al si she
 mertev; Oh! meri uboga

Mate: Oh! meni sapushena
 u dova, sedaj je use moja
 vefele mo trosht prezti; Oh!
 ti moj prelubesnivi Sin?

Taka kudo so tebe tvoji
 sovrasnikti u morili, se-
 daj tukaj vefish, hoker on
 greshnik na Kristu, mo
 nimash plime u toojime
 telefu! O de bi jesj mertra

čila! O de bi jesi na Kristu 173.
vijela: Oh! kausken hreat bi jest
rajski merta čila, hoker de jest
tebe na Kristu moram videti s'
smertjo amirati?

Vender, kader Maria taku sha-
luseno klaguje, de bi se en dimat
omeyhite megel, ti Sudje pak
ujoijeje, kateri okolo stoji, se-
daj je toj Sin Kristan, se-
daj e Maria je toj Sin mer-
ter, jedaj je mester ta sape-
lavez tega ludstva?

Vender, Maria use volno ter-
pi, al potem je pak ta sha-
lestna Mati she be sazhela

jekati, kin' navi, kdo bo
 te truple nje zartanija Sina,
 lov od S. Krisha useti mo-
 tev. Kin' so pak' perskli
 ti Sudge ino sholnirji, tem
 drugem dvema hosti polomi-
 ti, jih presji ta shalostna
 Skute, rehoz?

Bogajte vi lubi moji per-
 jateci, kin' vidite, de je
 moj Sin mester, taku nikar
 nimu hosti ne' polomite!
 te sholnirski klapszi pak'
 niso verjeli, de bi Kristus
 she mester bi, ampak?

So she perstavili lejtro 175.
tema Tristku, no se ga spregle-
dali, me noshami bezali, al
bi mogli en zaken tega shiv-
lonja debiti.

So vendar bli ti shobnirji
taku farsh, de je eden s me-
num Longinus si sulzo njego-
vedstren prebedu; hin je pah
Maria vidla, je spet padla
na semle, mo je na rokah teh
shen sa mertve leskala! po-
tem hin je pah spet ona se-
bi pershla, je sazhelda ta-
he mile jekati no sedikuvati,

noj rezhti: Oh! ti moj zar-
tani Sin Jesus, kako si tvoje
strene tezhe kri mo voda!
O smert, kako si ti zhudna
mo grenka.

Ino potem, kader sta per-
shla Joshef od Krimatheja
inu Nikodemus tu S. telu
is krisha dol jemati; mo
Maria, kir je taku shalva-
la mo sdihwala, sta jo
ona dva troskatala, mo sta
shla shno temu Kristu,
nje zastanija Sma-

Zelo objokani, ina skaloštrni se
 bli ti s. ludje, kivi so oni vide-
 li Kristusa, taka neusmileno
 na Krista perbutiga, oni padejo
 k Marii na svoje kolene pod
 Kristom doli, mo preclivajo en-
 telhaj sovov, de je ne u mogezke
 viditi, potem kivi so oni en zhas,
 tako sje kam molili; ustaneta
 gor Joshef in Skhodemus; mo
 pripravita tri lejtne ges teme s.
 Kristu.

Ana je segla do nyjevich noh,
 ta druga pah do sred shivota

ino ta trčka do njegovih Srroh
ino taku sta ona dva dor uselo,
ino potem so ga perjeli, eden
per glavi, eden per nogah, ta
shalostna Mati pak njegovija
sredi Sr shivata! mo so ga
nesli k temu grobu, kii je blu
stredset stepin pod Gore - Ko-
lesario dolzki, pred senzornim
sr kodim, mo tam kaj so oni tu
so telu sr masilom namaseli,
mo oni u tanzkize povili; mo sr
velke shaloshjoj. sraven tega
groba so se prelivali.

Pogu se usmili! o kaj sa

ene Colerhine, sò te skolest. 179.
ne Serze obzputile, hin jo vi-
deli, kako je njegovo S. telu neu-
smileno ranjeno bla! sàhaj oni
taku milo jekaje, de je od teh Sovs,
njek goant ves meher brv, potem je
usela Maria svojiga zartaniga Sma,
na svojo krilo, mo ga je portispa-
la na svoje perzi, mo je preliwa-
la entelkaj fers, de ni sa popi-
fati.

Trader sta hotla, Teshef od
Arimateja, mo ni tudenny Jesu-
sovo telo uta Gorb poloskiti: Oh!
kaj je Maria sa eno grenkust
spet pouzputila, ona je svojiga

prelepniviga Sina objela, no
 je djala: o lubesnivi perja-
 teli, usmilite se zares me, mo
 puštite mene še eno malo
 mojiga lubesniviga Sina, de
 bedem jesf stin moja Duško,
 eno malo potroftatala; Kl
 pa mene stnim vred, po-
 kopselte, sata kni jes presf
 njega ne morem shveti.

Le, takó ta uboga shalost-
 na, ino objehána Mati Bosh-
 ja, sa svojimi zartanim Sinom
 prestala, ino preperpela,

181.
neisrečene bolezhine ino gren-
kusti: kaj je on bridkih sov
prelila, de ni sapopisati: S
Bernard pravi, de per njegov-
mu zhasu, so se te Sovse she
posnale na kamneh.

Trader je pah ta zartana Ma-
ti, she en zhas obihalovala
svojiga zartaniga Sma; staga
usela Soshef in Nikedemus,
te shalostni Materu, ref nje
ukrilo, ino staga polobila
noter u ta grob, kateri je

Joshef sam sebe, is' ene
 shale ven shav, mo je
 en kamen pervalis,
 pred duri tega po-
 hepalishe, mo je prezp
 sher.

Amen

Zhaft bedi Bogu lzhetu,
 mo smo, mo S. Duha,
 kokero je bila u' sazhet-
 na, sedaj mo usaki zhasi
 mo od vehomaj
 do vehomaj

Fines

Molitve

ki sedmiri shalesti Marie
Devize

Bog, vsri se u moje pomozi,
Gospod, hiti men pomagat.
Zhaft bedi Bogu Ozhetu i. t. d.

On Maria, Mati moja!
Naj me ushali shalost tvoja
U smerti tvojiga Sina!

184.

Terva shalost, prerokovanje
svetiga Simeona.

Molitev

Ušmilenje imam s teboj, o pre-
ušhalostna Mati Maria! sa-
vel prvega mežpa shalosti,
kateri te je presunil, kader
so ti bile vse sprosime Simeona
pored ozki postavljeni vse kri-
vize, od hudobnih ljudi too-
jimu ljubimu Jesusu Hrujane,
kateri si s te is svetiga Pisma
vedila, ker ti je bilo tudi ina-
no, de bo pored toojimi Ozhmi,
na lesa Krustia obeshon,
vse kri preliv, mo od usih

sapušhen umert, bres de bi
ga mogla obvarvati, al mu poma-
gati.

Savel tega bridhiga spomina, ka-
teri je tulku let tvojo serze shaliv,
te prosim, e moja Kraliza! sado-
bi mi gnado, de bom terplenje
Jesusovo, in tvojo shalest, u shiv-
lenji in u smerti vedno u svojim
serzu utisjeno imev.

Ozhenash. Zhesheha Maria.

Zhast bodi.

O Maria, Mati moja!
Naj me ushali shalest tvoja
U smerti tvojiga Sinu.

Druga shalost, beg Teoufou
u Egipt.

Meliter

Umirenje imam Steboj, opresha-
lestna Mati Maria? savel dru-
sija mezha shalesti, kateri te
je presunir, ker si vidila svo-
jiga nedeosthniga Sina, komej
rojoniga, od tistih ludi pregan-
jeniga, savel katerih je biv
na ta Svet prishov, sahaj po-
nozhi si mogla takrat ustati
in shrivej bejskati u Egipt.

Savel telhiga teplenja, kateri-
ga si mogla, she slaba dehliza,

187.
Svojim pregnanim Detetam na
dolge in truda polni poti skus
puste in teshavne deshele, in med
prebivanjem u Egipto prestati, kjer
si nesnana in ptuja uboga in
senizhrovana shivela, te prosim,
moja preluba Gospa, sadobini Gna-
do, stebaj vred volno terpeti do
smerti vse teshave tega verniga
shivolnja, de bem na unim svetu
odsher vezhnimu terplenju in
pehlu, kateriga sim sashluskiv.

Ozhenash. Mheshera Maria.

Ghast bodi.

O Maria, Mati moja! i. t. d.

Treća shaloft squblenje
 Jesuševo u tempelju.

Aboliter

Usmilenje imam Steboj, o pre-
 shaloftna Abati Maria! savel
 trethiga mezha shalosti, heteri
 te je presunio, kader si svoji-
 ga ljubiga Sina Jesuša squbi-
 la, heteri je bio tri dne u
 Jerusalemu od tebe odlozhen,

Tahrat, o moja, Kraliza! ho
 nisi vidila pri sebi svojiga
 Ljubiga, ti nisi vedela sekaj,
 te je sapustiv, mislim, de
 liste nozhi nisi mela pokoja,

ti nisi drugiga delala, kakor 189
slikovala po njem, ki je bil
vsa tvoja blagost.

Savel tvojiga sdikovanje stus
tiste tri sa tebe predolge in pre-
bithe dni te presim, sadobi ni
gnade, de nihel ne sjubim svoji-
ga Boga, de vedno s Bogom
shlenjen shivim, in s jim shlenjen
smertno vro ta svet sapustim.

Ozhe nesth. Zhestena Maria.

Zhast bodi.

O Maria, Mati moja! i t. d.

Zheterta shalost, svezhanje
 Jesuja in Marie, ko je bil
 u smert pelan.

Meditov

Uomilenje imam shtboj, opre-
 shalostna Mati Maria! sa-
 volje zhetertiga mezha sha-
 lesti, kteri te je presunil,
 kader si vidila svojiga
 lubiga Jesuja u smert obso-
 jeniga, s ravnami in ket-
 nami svesaniga, s krovjaj
 in ravnami pokritiga, s tern-
 jem kronaniga, padati po
 prote pod teshtkim križom,
 kteri je neje na ranjenih

ramah, in kateri nedovish- 191.
no kigne iti u smert is' lubezni
do nas. Tvoje ozki so se ujele
s' njegovimi, in vajni pogledi,
je bilo ravno tolko grošovitnih
mezhar, s' katerimi sta ranila
svoje dve lubezni polni serzi.

Sarobe te velke skalesti te pro-
sim, sadobi mi gnade, de bom
ves u voljo svojiga Boga udan
shiver; de s' veseljam svoj krisk
s' Teofusam vred noter do sad-
nija sdiklenje svojiga shivljenja
nefer.

Ozke nasth. Zhestena Maria,
Zhaft bedi.

O Maria Mati moja i. t. d.

192.

Sela shalest, smert Teufelova.

Molitev

Uomilenje imam steboj, o pore-
shalestna Mati Maria! sa-
veljo petega mezhna shalesti,
kteri te je presuniv, kader
si bila na gori halvarii, in
si videla pored svojimi ozh-
mi svojiga lubiga Sina Teu-
fa amirati, utatih bolezhinah
in asenizhuvanji, na terdi
postelji krisha, in mo nisi
mogla, nar majshiga polaj-
shanje dati, nohor se tueli
na vezhim hudelnikam
ne odrezhe.

Savelje smertne bridkosti, 193.
ktero si, lubesniva Mati, s
svojim umerjehim Sinom vred
terpela, in savelje shalesti,
ktero si obzhitela, kader je sad-
nokrat s Krishna stebej govoril,
se od tebe poslovil, in ja Svetim
nas vse tebi sa sinove izročil,
ka si ga vidila stvarovito
njegovo glava nagnuti in u
mrti, te prosim, sadebi mi
gnade od svojiga Krishaniga
lubiga, de bom shiver in umerl,
Krishan, ušem rezhem tega sveta,
de bom shiver sememu Bogu vse
svoje sheve dni, in tako odaj pri-
dem unebesè ga ushivat in

gledat od obližnja do obližnja,
 Lyke nash. Zhestena. Maria.
 Zhaft bodi.
 Maria, Mati moja! i. t. d.

Šesta shaleft, Jesufovo
 prebodenje in s' Krisha usetje

Politer

O smilenje mam steboj, o pre
 shaloftna Mati Maria, javol
 šestiga mezha shalefti, kte-
 ri te je presuniv, kade si
 vidila shus in shos pre-
 bodeno svojiga she mert-
 viga Sma, kateri je
 umert sa nekvaleshne,

ki šte po njegovi smrti 195.
niso bili nastjeni ga težinž hiti.

Saveljo te gresovitne shalesti,
ktero si ti obz hutila, te presim
sadebi mi grado, de prebivom
u Serzi Tesusovim, ja mene
prebedenim in odperim; tistim
serzu, ktero je lepo stanovanje
lubešni, hjer prebivajo vse deške,
kateri Beqa lubijo, in hjer dohlor
bem shivel, ne bom drugiga mislio
in drugiga lubio, kateri Beqa.
presveta Deviza! te ti lehké sta-
rišk, od tebe to upam.

Ozke nasth. Zhesthona Maria.

Zhast bedi.

O Maria, Mati moja! i. t. d.

Sedma shalest, položenje
 Jesuſoviga telesa u grob.

Molitev

Uſmiljenje imam ſteboj, o preſha-
 leſtna Mati Maria! ſaveljo
 ſednuga meznha ſhaleſti,
 kteri te je presunil, kader
 ſi videla u ſvojim narožnji
 ſvojiga ſina ſhe mrtviga,
 ne vezh lepiga in lubesni-
 viga, kakorſkniga ſi imela
 ubellehemiſti ſtalzi ampak
 hervariga, in blediga, usiga
 reſtepeniga, de ſe mu gole
 ſeſti vidiſe. Sin ſi rekla
 takrat, Sin kako dalezh
 te je lubesen popravila!

in hader so ga u grob nesti, 197.
si ga hotla tudi ti sprejmiti,
in svojimi lastnimi rokami pomagati u grob poravnati, de si
sadrizh, ko si se od njega
poslevila, pustila u grobu pri
sinu svoje ljubeni povno Ser-
ze.

Saveljo tolko skalesti svoje lepe
dushe mi sadobi, o Mati lepe
lubefni! odpustanje mojih grehav,
skaterini sim svojiga lubiga
Tejusja vedhalir, savelje katerih
mi je skav is zeliga Serza,
Ti me varvaj uskuonjavarah,
ti mi na strani stoj mojo sadno-
cero

de bom svelizhan skus sa-
 shlushtonje Jezusove in tvojo,
 in pridem helaj s tvojoj po-
 mozhjoj po tem revnim skriv-
 lenji prepervat u nebesa zhaft
 Jezusovo in tvoja na vekomaj.
Amen.

Ozhe nash. Zhestona Maria.
 Zhaft boeli.
 O Maria, Mati moja. ! i. t. d.

Molimo

Bog, u katerija terjplenje je
 po prerokovanje Simeona
 presladko Dusho zhaftite
 Devize in Matero Marie

mezh skalesti presuniv, doleli 199.
milostliv, de hi njene skalesti
izhastitim spominam obhajamo, vrezh
ni sad tvojiqa terplenje dofeshemo,
kteri shivish in hvalujesh s.
Bogam izhastim u edinosti
svetga Duha Bog vekomaj.
Amen.

Prosi se naj preskalestna Deviza,
De vredni pesternemo oblib Kristoso
vsh.

Molitva

po svetem obhajili pred podoboj
kristhaniga Jesusa.

II

Poglej, o moj dobrotlivi in ljube-
navi Jesus! pred tvojim presve-
tim oblihtjam jaz hleptim, in
te prosim is zele moje dushe, de bi
hotev pravo vero, vesanje in
lubesen, pravo obshalovanje yhres
moje grehe, ino terdno napreusetje,
tebe nihdar veyh rasholiti, prar
globoko ^{mojo} usenje atiputi, ker jaz is
zele lubesni in is velhiga pami-
lovanje tvoje svete pet hervave
rane pogledam, in premishlavam, kar
sveti prerok David od tebe o moj
Jesus! je prerokoval: oni bodo moje
roke in moje noge preboelli, ufe moje
koste se presteli. Amen.

Marie Deive

Pasi ja ...

Pajon

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

